

DOM

afsagt den 7. oktober 2026 af Vestre Landsrets 12. afdeling (dommerne Lisette Ørnskov Top, Hanne H. Pedersen og Maria Lund Pihl (kst.)) i nævningesag

V.L. S – 1279 – 25

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 2

Dato (Født 2006)

(advokat Marie-Louise Johannesen, Fredericia)

og

Tiltalte 4

Dato (Født 2004)

(advokat Mikkell Nielsen, Aarhus)

Retten i Aarhus har den 30. juni 2025 under medvirken af nævninger afsagt dom i 1. instans (7-7373/2024).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse af byrettens afgørelse i forhold 2 og 4 a.

Anklagemyndigheden har i øvrigt vedrørende begge de tiltalte påstået domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale, dog med de begrænsninger, der fremgår af byrettens dom side 9-10 vedrørende forhold 1, 2, 8 og 10.

Tiltalte 2 har påstået frifindelse i det ikke erkendte omfang, subsidiært for-mildelse.

Tiltalte 4 har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har endvidere i forhold til begge de tiltalte nedlagt påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig.

Forurettede 1 har nedlagt påstand om stadfæstelse af byrettens afgørelse om, at Tiltalte 4 skal betale en tortgodtgørelse på 110.000 kr., og at begge de tiltalte sam-men med Tiltalte 3 in solidum skal betale erstatning med 9.500 kr., alt med procesrente fra den 23. maj 2025.

Tiltalte 2 har anerkendt erstatningspligten og kravets størrelse på 9.500 kr.

Tiltalte 4 har bestridt erstatningspligten samt kravenes størrelse.

Forurettede 2 har nedlagt påstand om, at Tiltalte 2 skal betale godtgørelse for svie og smerter med 6.900 kr. med tillæg af procesrente fra den 20. juni 2025.

Tiltalte 2 har påstået frifindelse for kravet og har bestridt kravets størrelse.

Forurettede 4 har nedlagt påstand om stadfæstelse af byrettens afgørelse om, at Tiltalte 2 in solidum med Tiltalte 1 skal betale en tortgodtgørelse på 25.000 kr. med procestente fra den 2. juni 2025.

Tiltalte 2 har påstået frifindelse for kravet og har bestridt kravets størrelse.

Forurettede 3 har nedlagt påstand om, at Tiltalte 2 in solidum med Tiltalte 1 skal betale en tortgodtgørelse på 50.000 kr. med procesrente fra den 26. maj 2025.

Tiltalte 2 har påstået frifindelse for kravet og har bestridt kravets størrelse.

Forurettede 6 har nedlagt påstand om, at Tiltalte 2 in solidum med Tiltalte 1 skal betale en tortgodtgørelse på 175.000 kr., subsidiært 150.000, mere subsidiært et mindre beløb, alt med procesrente fra den 3. juli 2025, samt erstatning for mistede kontanter på 12.000 kr. med procesrente fra den 3. juni 2025.

Tiltalte 2 har anerkendt erstatningspligten vedrørende kravet for mistede kontanter, men har bestridt kravets størrelse. Tiltalte 2 har påstået frifindelse for godtgørelseskravet og har bestridt kravets størrelse.

Forurettede 5 har nedlagt påstand om, at Tiltalte 2 in solidum med Tiltalte 1 skal betale en tortgodtgørelse på 175.000 kr., subsidiært 150.000, mere subsidiært et mindre beløb, alt med procesrente fra den 3. juli 2025, samt erstatning for mistede kontanter på 4.000 kr. med procesrente fra den 3. juni 2025.

Tiltalte 2 har anerkendt erstatningspligten vedrørende kravet for mistede kontanter, men har bestridt kravets størrelse. Tiltalte 2 har påstået frifindelse for godtgørelseskravet og har bestridt kravets størrelse.

Forklaringer

De tiltalte og vidnerne Forurettede 1, Forurettede 2, Forurettede 4, Forurettede 6, Forurettede 5, Vidne 1, Vidne 3 og politibetjent Vidne 4 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans. Der er endvidere afgivet vidneforklaring af Tiltalte 1 og Tiltalte 3.

Tiltalte 4 har om forhold 1-3 supplerende forklaret, at gerningsdagen var en søndag. Han har både i grundlovsforhøret og ved sagens behandling i byretten forklaret, at han havde trænet i træningscenteret i Butikscenter. Han mødte Tiltalte 2 og Tiltalte 3 ved Butikscenter efter endt træning. Det er en misforståelse, at han træne-de sammen med Tiltalte 3. Han trænede alene. Han trænede som udgangspunkt fire gange om ugen, og det skete, at han trænede sammen med Tiltalte 3, men ikke den pågældende dag. Tiltalte 2 spurgte, om han var med på at lave TikTok-videoer. Det ville han gerne, men han skulle først hjem i bad. De havde tidligere lavet TikTok-videoer sammen. De aftalte ikke specifikt, hvilke videoer de skulle lave. På TikTok laves videoer efter trenden.

Han tog hjem til sin bopæl, hvor han omkring kl. 17 blev kontaktet af Tiltalte 2, der bad ham komme til Adresse 1, hvor de skulle lave videoer.

Foreholdt retsbog fra grundlovsforhøret af 4. juli 2024, side 4, 1. afsnit, byretseksktrakten, fil 2, side 1410, har han forklaret, at det er korrekt. Det skal forstås således, at de havde la-vet TikTok-videoer flere gange, men kun en gang i en kælder.

Han mødtes med Tiltalte 2 og Tiltalte 3 i opgangen ved Adresse 1. De talte lidt sammen, men ikke meget. Han hørte musik, da han ankom, hvorfor han ikke rigtig hørte, hvad de sagde i starten. Han skruede ned for musikken, og de gik ind i elevatoren og kørte til 9. etage. Tiltalte 2 sagde, at de skulle mødes med en kvinde. Han tænkte ikke videre over, at de skulle mødes med en kvinde. Det var ikke første gang, at han skulle mødes med en kvinde sammen med nogle kammerater. Han ved ikke, hvad han tænkte, at de skulle. Tiltalte 3 skrev på sin telefon, og en kvinde åbnede døren. Tiltalte 3 gik først ind i lejligheden, derefter Tiltalte 2 og ham selv til sidst. Han så, at kvinden lagde sig ned på maven, og at Tiltalte 2 havde en lille kniv i hånden. Han hørte ikke, at der blev sagt noget. Han sagde, at han ikke ville være en del af dette og forlod lejligheden. Det var ikke normalt for ham, at kvinden lagde sig ned på gulvet, og Tiltalte 2 havde en kniv, hvorfor han ikke ville have noget med situationen at gøre. Han tænkte, at der ville ske kvinden noget ondt. Han forlod lejligheden og gik ad trapperne til stueetagen. Han blev ikke på 9. etage, og derfor ved han ikke, om hoveddøren til lejligheden stod åben. Der gik 2-3 minutter, før de andre kom. Tiltalte 2 kom først og derefter Tiltalte 3. Han havde ikke forladt Adresse 1, da han ville have en forklaring på, hvad der foregik.

Da de andre kom retur fra lejligheden, spurgte han dem, hvad der foregik, men han fik ingen forklaring. Han kørte derefter hjem på sin knallert. Han kontaktede Tiltalte 2 fire timer senere og de mødtes, fordi han ville vide, hvad der var sket. Tiltalte 2 svarede ikke, og tiltalte gik ud fra, at der var sket noget skidt. Han mødtes med Tiltalte 3 to dage senere, men han fortalte heller ikke noget. Han har kendt Tiltalte 3 siden, at han var 13 år.

Han anmeldte ikke forholdet, fordi han ikke ville anmelde sine venner, og fordi han ikke kendte politiets telefonnummer. Han havde på daværende tidspunkt boet i Danmark i fem år. Han vidste heller ikke dengang, om der var sket en forbrydelse og i givet fald hvilken. Han fik senere oplyst af sin advokat, at der var sket en forbrydelse, og han modtog to skrivelser med sigtelser fra politiet.

Foreholdt Tiltalte 2's forklaring for byretten om, at de manglede penge, og røveri af bordeller var en god måde at skaffe penge på, har han forklaret, at han ikke har bemærkninger

til Tiltalte 2's forklaring. Han kendte ikke til, at det var en måde at tjene penge på. Han har forklaret om det, som skete, og har ingen bemærkninger til andres forklaring. Han ved ikke, hvorfor de andre ikke har forklaret om TikTok-videoer.

Efter gerningstidspunktet var han på ferie i Pakistan og Afghanistan. Han modtog mails fra dansk politi, hvoraf fremgik, at han var sigtet, og han havde fået beskikket en advokat. Han talte med advokaten og meddelte, at han ændrede sine flybilletter og rejste til Danmark. Han var bekendt med konsekvensen af at vende retur til Danmark, herunder varetægts-fængsling. Han havde ikke gjort noget ulovligt, og man kan ikke dømmes for noget, som man ikke har gjort. Han havde dog ikke tænkt over, at varetægtsfængslingen kunne strække sig over to år.

Foreholdt retsbog fra grundlovsforhøret af 4. juli 2024, side 4, 3. og 4. afsnit, har han forklaret, at han alene opholdt sig i lejligheden et par sekunder, hvorefter han gik ud. Han vidste, at "det var forkert", fordi kvinden lå på gulvet, og en stod med en kniv.

Tiltalte 2 har om forhold 1-3 supplerende forklaret, at de aftalte at tage hen til en prostitueret for at skaffe penge. For ikke at blive genkendt havde de maskeret sig med halsedisser. Han kan ikke huske, hvornår ham med kasketten tog sin halsedisse op for ansigtet, men den tredje havde den på stort set hele tiden i lejligheden. Han var selv maske-ret det meste af tiden.

Næsten lige efter at de kom ind i lejligheden, blev der taget en kniv frem. Han mener, at det var ham med kasketten, der havde kniven. Det var ikke aftalt, at denne skulle have en kniv med. Kniven havde en længde svarende til en smørkniv. Han ved ikke, om det var en foldekniv. Han kan ikke huske, om de, inden kniven blev taget frem, havde sagt til Forurettede 1, hvad formålet med besøget var, men de sagde efterfølgende, at det bare handlede om penge.

Ham uden kasketten gik ind på et værelse sammen med Forurettede 1. Det var det samme værelse, som han dagen før havde været sammen med hende i. Han hørte vedkommende sige, "hvor er pengene". Døren til værelset stod åben. Da han var på vej ud af lejligheden, så han, at den blev lukket 95 procent. Han var næsten ude af lejligheden, da døren til værelset blev lukket på klem. Han så ikke, hvem der lukkede døren.

De havde været i lejligheden i 5-10 minutter, da han gik. Hvis der foregik noget voldsomt i værelset, mens han var i lejligheden, ville han sikkert have kunnet høre det. Han oplevede ikke, at der foregik noget seksuelt i lejligheden. Det ville han nok have set, hvis det var tilfældet.

Han råbte til de andre, at der ikke var noget at finde, og at han derfor gik. De andre kom ned til ham nogle minutter efter. Han kan ikke huske, om der gik 5-10 minutter, som han har forklaret i byretten. Som han husker det i dag, var det kortere tid, men det kan være svært at sætte tid på.

Han talte med de to andre, da de kom ned til ham. Han spurgte, hvorfor de var blevet der i længere tid end ham, men det svarede de ikke på. Han tænkte, at de havde ledt videre efter værdier. Ingen sagde noget om, at der var sket noget andet.

Foreholdt, at Tiltalte 4 har forklaret, at Tiltalte 4 var den første, der forlod lejligheden, holder han fast i, at det var ham, der forlod den først. Han kan ikke genkende det, som Tiltalte 4 har forklaret om, at Tiltalte 4 forsøgte at kontak-te ham for at spørge, hvad der var sket i lejligheden. Han vil stadig kun forklare om sin egen rolle i sagen og vil ikke i øvrigt forholde sig til Tiltalte 4's udlægning af forløbet.

Han hæftede sig ikke ved det, da Forurettede 1 i beskeden, der fremgår af byretseks-trakten fil 2, side 248, øverst, beskyldte dem for at have voldtaget hende. Han gik ud fra, at det var de andre to, hun beskyldte, idet hun skrev ”they” . Han vidste ikke noget om det, og han spurgte ikke de to andre efterfølgende herom. Han tænkte ikke over det.

Han ville have stoppet det, hvis han i forløbet var blevet bekendt med, at nogen af de andre voldtog Forurettede 1. Det ville han ikke være gået med til, og det ville gå ud over det, som de havde aftalt. De skulle kun stjæle penge og ting af værdi.

Han var ikke påvirket den dag. De havde måske røget en joint, men det husker han ikke.

Tiltalte har om forhold 4, 4a og 5 supplerende forklaret, at mailadresserne, som han forklarede om i byretten, var hans, ligesom Tlf nr. 1 var hans telefonnummer. Det må være nogle, der har lånt hans telefon, da der fra denne blev skrevet til Forurettede 2 mandag den

29. januar 2024. Han lånte generelt ikke sin telefon ud i længere tid, men han kunne finde på kortvarigt at låne den ud. Det kunne være, hvis de andre ikke længere havde strøm på deres telefoner, eller hvis de skulle finde noget musik på hans telefon, mens de sad i bilen, hvor de skiftedes til at vælge en sang.

Foreholdt, at han måske bedre kunne have husket, hvem der havde lånt telefonen, hvis han med det samme havde forklaret sig til politiet, har han forklaret, at det var hans forsvarer, der rådede ham til ikke at udtale sig. Det kan være svært at huske, hvem han har lånt sin telefon ud til, når der er gået nogen tid. Han ville nok ikke kunne huske det under grundlovsforhøret.

Tiltalte har om forhold 6-9 supplerende forklaret, at det godt kan passe, at der den 26. februar 2024 omkring kl. 18.30 var tre opkald mellem ham og Tiltalte 1. Han kan ikke huske, hvad de talte om.

Han havde før da 4-5 gange besøgt prostituerede sammen med kammerater, hvor de alle skulle have en seksuel ydelse. Få gange har han besøgt en prostitueret alene.

Det er ikke ham, man kan se på midten af billedet, der fremgår af byretsekstrakten fil 2, side 474. Der er mange afghanere i Bydel, der ligner ham. Han kan ikke genkende nogen af personerne på billedet. Han vil ikke forholde sig til, at Tiltalte 1 har forklaret, at manden i midten er tiltalte eller i hvert fald ligner ham. Han har aldrig været på Vej 1 i Bydel, heller ikke sammen med nogen kammerater. Det er derfor, at han kan udelukke, at det er ham på midten af fotoet.

Tiltalte har om forhold 10-16 supplerende forklaret, at han også i disse forhold kun vil forklare om sin egen rolle i sagen, også selv om Tiltalte 1 er blevet dømt i forholdene og ikke har anket dommen.

Det var meningen, at de prostituerede skulle røves. De havde taget både kniv og peber-spray med for at true. Han kan stadig ikke huske, hvem af dem, der truede med kniven henholdsvis pebersprayen. Det var ikke vigtigt for ham, da de bare ville skræmme de prostituerede, og genstandene var også kun fremme i kort tid.

For at sikre sig, at der ikke var andre på adressen, købte han først en seksuel ydelse af en af de prostituerede. Det var bare en afledningsmanøvre. Der var ingen kniv fremme på det tidspunkt. Han gik efterfølgende ud på badeværelset og skrev til medgerningsmanden, at denne skulle komme til lejligheden. Han lukkede ham ind.

Kunden og de to andre kvinder var da ude på gangen. Han sagde, de skulle gå ud på toilet-tet. De sagde til dem, at de var der for at få penge. Kniven var da fremme. Herefter ledte de efter værdier. Han kan ikke huske, om pebersprayen også var fremme.

Han fandt 5.000 kr., ikke 14.000 kr. Medgerningsmanden fik telefonen. Denne skulle bruge en kode for at åbne den og forsøgte at få Forurettede 6 til at give ham koden. Da hun ikke ville give ham den, gav han hende en lussing. Han så det ikke selv, men den anden fortalte ham det under forløbet.

Han gav også en af kvinderne en mild lussing. Det var senere.

Han sagde på et tidspunkt til medgerningsmanden, at de var færdige, men den anden sagde nej og tog Forurettede 6 med ind på et værelse. Det var Forurettede 5's værelse, hvor han før havde haft frivilligt samleje med hende. Forurettede 6 gik ind på værelset, fordi hun blev truet med kniv. De forurettede gjorde i det hele taget, hvad der blev sagt, fordi de blev truet. De havde ikke fysisk fat i nogen af dem.

Han spurgte den anden, hvad han skulle, hvortil han svarede, at han bare lige skulle noget. Han tænkte, at den anden måske ville forsøge at finde flere ting af værdi. Han tænkte ikke, at der skulle foregå noget seksuelt. De var inde på værelset i et par minutter. Han kunne ikke høre, hvad der foregik. Han ville have hørt det, hvis der var sket noget.

Han råbte til medgerningsmanden, mens denne var inde på værelset, at de skulle videre, og hvad de havde gang i, men denne reagerede ikke. Pludselig blev døren åbnet. Forurettede 6 løb ud. Hun skreg. Han tænkte stadig, at der ikke var foregået noget seksuelt mellem den anden og hende, men måske havde denne slået hende. Han kan ikke huske, hvad hun havde på, men måske var det et eller andet tyndt. Den anden løb efter hende, tog fat i hende og fik hende stoppet ved at gå foran hende. Medgerningsmanden skubbede hende ind i det andet rum, hvor han selv var med Forurettede 5 og kunden.

Han gik imellem medgerningsmand og kvinden og fik ham skubbet væk. Det var ikke meningen, at de skulle begå vold.

Det giver mening, at hans dna er fundet på Forurettede 5, fordi de havde haft frivilligt samleje.

Måske er årsagen til, at man har fundet Tiltalte 1's dna på Forurettede 6, at han havde givet hende en lussing, og fordi han havde rørt hende, da han stoppede hende, da hun løb ud af værelset. Han vil nu godt gå med til at fortælle, at den anden var Tiltalte 1.

Han og Tiltalte 1 har ikke talt så meget om, hvad der skete. Tiltalte 1 var på stoffer og sur, fordi Forurettede 6 ikke havde gjort, som han havde sagt.

Han var selv påvirket af hash og huske derfor ikke forløbet så godt.

Han har hverken skubbet til nogen af pigerne, revet nogen af dem i håret eller slået dem i hovedet eller på kroppen, heller ikke da han havde sex med Forurettede 5.

Han havde bestilt en normal ydelse i form af samleje den dag. Det er forskelligt, hvor lang tid det tager. Med 800 kr. har han nok betalt for 15-30 minutter. Det aftales på forhånd, hvor lang tid det kan tage. Samlejet tog imidlertid ikke så lang tid, da det bare var en afledningsmanøvre. Han brugte kondom. Han fik ikke udløsning. De lå ned, mens de havde samleje, men skiftede også position.

Hvis han havde vidst, at der skulle foregå en voldtægt, så have han stoppet det. Det var ikke det, de var kommet for. Det gik ud over, hvad de havde aftalt. Det samme gælder den lussing og det skub, som den anden gav en af kvinderne.

Der var ikke nogen, der skreg under forløbet. De forurettede var mest bange og oprevne og talte sammen. Det er hans opfattelse, at kvinderne overdriver. De fik ikke tæsk og blev ikke voldtaget.

Kunden var også bange, men han havde fra starten fået at vide, at det ikke havde noget med ham at gøre. Kunden sagde kun noget, når han blev spurgt. Han kan ikke huske, om kunden havde tøj på, og hvordan han så ud.

Forurettede 1 har vedrørende forhold 1-3 supplerende forklaret, at det er korrekt, at hun kom til Danmark den 20. januar 2024, og at hun skulle være i Danmark i to måneder. Hun aftalte med sin veninde, at hun kunne være i lejligheden i Adresse 1 med veninden. Hun ved ikke, hvem veninden lejede lejligheden af, og de talte ikke om det efterfølgende. Hun ved heller ikke, om lejemålet var tidsbegrænset, eller om lejligheden var lejet via Airbnb.

Hun ankom sammen med sin veninde til Danmark, og de skulle begge arbejde fra lejligheden i Adresse 1. Veninden fik den 25. januar 2024 besked om et dødsfald i familien, og dagen efter rejste hun tilbage til Rumænien. De aftalte, at vidnet skulle betale lejen på 1.000 kr. pr. 14. dag, mens veninden var i Rumænien. Hun skulle betale via veninden, men fik det ikke gjort. Hun fortalte veninden om episoden den 28. januar 2024, men veninden troede ikke på hende, hvorfor hun flyttede fra lejligheden få dage efter.

Hun kom til Danmark for at tjene penge til behandling af sit syge barn. Det var aftalt, at hun skulle være i Danmark i to måneder. Planen var, at hun skulle opholde sig i lejligheden på Adresse 1, og hun havde ingen andre steder at tage hen. Hun havde kun med-bragt en taske med tøj. Hun ved ikke, om andre havde adgang til lejligheden, men hun så ikke andre. Der var kun et soveværelse i lejligheden, hvor hun både arbejdede og sov. Hun skulle ikke dele soveværelse med veninden, idet der var en sofa og en seng i stuen. Hun havde ikke registreret sin adresse i Danmark, men i Rumænien.

Hun havde tidligere været i Danmark på ferie. Hun husker ikke, om hun ankom til Danmark igen den 20. eller 23. januar 2024.

Vidnet er blevet foreholdt retsbog vedrørende indenretlig afhøring af 28. maj 2024, side 4, 2. afsnit, byretsekstrakten, fil 2, side 1297, hvoraf bl.a. fremgår:

”Hun kom første gang til Danmark i september 2023 og arbejdede herefter i Danmark som prostitueret frem til november 2023. Hun kom tilbage til Danmark den 23.

januar 2024 for at arbejde som prostitueret igen. Hun fulgtes med en veninde, som dog tog hjem dagen efter på grund af dødsfald i familien.”

Hertil har vidnet forklare, at hun også arbejdede som prostitueret, da hun var i Danmark i 2023. Det var ikke fra lejligheden i Adresse 1. Hun boede i flere forskellige lejligheder dengang. I 2024 kom hun udelukkende til Danmark for at arbejde. Til at starte med skulle hun bo i Adresse 1, og hun ved ikke, om hun skulle bo andre steder.

Hun blev i Danmark efter episoden den 28. januar 2024, men hun stoppede med at arbejde som prostitueret. Hun kunne ikke rejse hjem, da hun ikke havde id-dokumenter, idet de var stjålet.

Det var ikke almindeligt, at hun gemte telefonnummeret på en kunde. Hun gemte nummeret på kunden den 27. januar 2024, fordi hun ikke ville have ham som kunde igen. Hun havde afvist ham, hvis han havde skrevet igen.

Det er hendes opfattelse, at de tre personer, som kom til lejligheden den 28. januar 2024, alle var indforståede med, hvad der skulle ske. De kom sammen, der var en kniv, og de spurgte efter penge med det samme. Der var ingen af dem, som virkede overraskede. De virkede derimod alle forberedte på, hvad der skulle ske.

Ham, som havde været der den 27. januar 2024, kom ikke ind i soveværelset den 28. januar 2024, men han var med til at gennemrode lejligheden. Hun tror, at han var bange for, at hun ville genkende ham. Det var A. To af personerne gennemrodede lejligheden, mens den tredje holdt vagt ved hende. Det var B, som holdt vagt ved hende, mens det var C, der havde en kniv.

Foreholdt sin forklaring i byrettens dom side 45, 3. afsnit til side 46, 4. afsnit, om beskrivelsen af personerne A-C, har hun forklaret, at hun har svært ved at huske, hvem der kaldes A, B eller C. Men det er manden fra dagen før, som er af arabisk udseende, der er A, den asiatisk udseende mand med ørering er B, og den anden arabisk udseende mand er C.

Det var C, som holdt vagt ved hende. Det var ham, som virkede mindst farlig. Han sagde, at hun skulle sætte sig på gulvet ved siden af ham, og han virkede ikke så aktiv, som de

andre. Han sagde også, at hun ikke skulle være bange, og hvis de fik pengene, ville de ikke gøre hende noget. Hun var bange for sit liv, fordi B gik frem og tilbage med en kniv.

Hun er sikker på, at der skete noget i hovedet på C, fordi han pludselig ændrede sig. Han sagde, at hun skulle sætte sig på sengen. Han trak hende op på sengen. Hun var bange og tænkte på kniven, mens C voldtog hende, selvom kniven ikke var i soveværelset. Hun tænkte, at kniven hurtigt kunne komme derind. Døren til soveværelset stod 3-4 cm åben under voldtægten.

Gerningsmanden havde en stor penis. Den primære årsag til, at det gjorde ondt, var, at det var et tvunget samleje. Hun sagde flere gange nej til samleje med C. Hun husker ikke, om hun under voldtægten sagde noget eller græd.

Det var hendes opfattelse, at A og B ikke opdagede, at hun blev voldtaget. De havde travlt med at lede efter penge. Hun ved ikke, om C havde sagt til de andre, hvad han ville gøre ved hende. Hun er sikker på, at det var C med arabisk udseende, som voldtog hende. Hun havde mødt den anden araber dagen før, og den sidste var af asiatisk udseende.

Hun modtager ikke længere psykologbehandling, men hun har stadig et traume og angst. Hendes hverdag er påvirket af hændelsen.

Hun anmeldte først forholdet tre uger efter gerningsdagen, fordi hun var bange for, hvad der ville ske, og for, at myndighederne ikke ville tro på hende. Hun kom i kontakt med organisationen Virksomhed, og det var på grund af dem, at hun anmeldte forholdet. Hun talte ikke med andre prostituerede om det, hun talte kun med dem fra Virksomhed. Hun har efterfølgende hørt rygter om, at andre prostituerede også er blevet røvet og voldtaget.

Der var oralsex i forbindelse med voldtægten, men hun husker ikke, hvornår i forløbet, det var. Hun husker ikke detaljerne.

Det var hendes opfattelse, at gerningsmanden havde en ekstraordinær stor penis. Hun blødte efterfølgende, fordi det var tvungen samleje med en stor penis. Hun så gerningsmandens penis, da de havde oralsex. Hun kan ikke sige, hvor stor en penis skal være, for at hun opfatter den som ekstraordinær stor. Gerningsmandens penis virkede stor i situationen, fordi hun var bange. Hun kan ikke udtale sig om størrelsen i centimeter.

C var ikke maskeret. Hun kunne se hans ansigt. Han havde et sort fuldskæg, men hun husker ikke hvor meget. Hun husker ikke i dag, om han havde kasket på, men hvis hun tidligere har forklaret det, så havde han det.

Vidnet er blevet foreholdt byrettens dom, side 46, 3. afsnit, hvoraf fremgår:

”C: mand, arabisk af udseende, ca. 170 cm. høj, 17 -23 år, alm. af bygning, sort fuldskæg og sort hår, iført sort tøj muligvis et nike joggingsæt, blå klæde for munden og mørk cap”

Hertil har vidnet forklaret, at hun ikke husker, om gerningsmanden havde kasket på, eller om han var maskeret. Hun husker ikke detaljer.

Mændene skændtes, idet de ikke kunne finde penge i lejligheden. Diskussionen fandt sted i entréen. Manden af asiatisk udseende grinte på et tidspunkt.

Vidnet er blevet foreholdt byrettens dom side 49, næstsidste afsnit, hvoraf bl.a. fremgår:

”Samlejet stoppede, da den asiatisk udseende mand kom ind på værelset. De to mænd grinte indbyrdes og talte om noget.”

Hertil har vidnet forklaret, at dette er korrekt.

Vidnet er blevet foreholdt byrettens dom side 50, 3. afsnit, hvoraf fremgår:

”Da asiaten kom ind på værelset, troede hun, at han også ville voldtage hende, hvilket gjorde hende bange. De to mænd i soveværelset skændes med hinanden. Hun tror, at det drejede sig om penge. Den mand, der havde voldtaget hende, sagde, at hun skulle sætte sig ned, hvorefter han bandt hendes hænder bag ryggen med et langt viskestykke. De to andre mænd så, at hun blev bundet. Hun tror også, at manden, der voldtog hende, lagde et lagen eller lignende over hende. Han bandt ikke noget for hendes øjne.”

Hertil har vidnet forklaret, at dette er korrekt, og der er ikke tale om to forskellige forklaringer. Der var både grin og skænderi. Gerningsmændene talte ikke engelsk eller dansk, men hun ved ikke, hvilket sprog de talte. Hun taler ikke dansk, men hun kan genkende sproget, når hun hører det. Hun taler hverken filippinsk eller afghansk.

Hun ved ikke, hvor mange kvadratmeter, lejligheden i Adresse 1 var. Den var ikke vældig stor, men heller ikke helt lille. Hun ved ikke, om de andre gerningsmænd hørte voldtægten, og hun ved ikke, hvad de havde aftalt.

Hun havde to telefoner på gerningstidspunktet, hvilket hun altid har. Det var en Samsung uden sim-kort og en iPhone. Hun ringede ved en fejl til sin mand fra iPhonen. Gerningsmændene stjal Samsung-telefonen, og de tog hendes iPhone under selve episoden, men de lagde den ved hoveddøren, da de gik.

Vidnet er blevet foreholdt afhøringsrapport af 26. februar 2024, side 5, 3. afsnit, byretseks-trakten, fil 2, side 234, hvoraf fremgår:

”C sagde, at afhørte skulle give ham oralsex. Hun sad på kanten af sengen, og han stod op. Afhørte gav ham oralsex i 15-20 sekunder. Hun vidste ikke, hvor C havde sine hænder undervejs. Afhørte sagde igen, at han skulle stoppe.”

Hertil har vidnet forklare, at det er korrekt, at hun har forklaret dette til politiet. Hun har i dag svært ved at huske detaljer, og hun huskede episoden bedst, da hun blev afhørt i febru-ar 2024. Hun har været ved to psykologer, og hun har forsøgt at glemme episoden.

Vidnet er blevet foreholdt samme afhøringsrapport side 5, 4. afsnit, hvoraf bl.a. fremgår:

”Han sagde, at hun skulle stille sig i sengen på alle fire med numsen mod ham, mens han selv stod på gulvet. C trængte ind i afhørte bagfra. Det var kun vaginalt, ikke i anus. Det gjorde ondt på afhørte bl.a. fordi C havde en stor penis. Han brugte ikke kondom, og han lavede samlejebevægelser.”

Hertil har vidnet forklare, at dette er korrekt. Det gjorde ondt af flere grunde, herunder at gerningsmanden havde en stor penis, og der var tale om tvunget samleje.

Vidnet er blevet foreholdt retsbog vedrørende indenretlig afhøring af 28. maj 2024, side 6, 6. afsnit, byretsekstrakten, fil 2, side 1299, hvoraf bl.a. fremgår:

”Det gjorde ondt. Han havde en meget stor penis. Hun blødte efterfølgende, men hun ved ikke, om det var på grund af voldtægten, eller fordi hun skulle have menstruati-on.”

Hvortil vidnet har forklaret, at hun er enig i det oplæste, og hun havde oplevelsen af, at han havde en stor penis.

Forurettede 2 har om forhold 4, 4a og 5 supplerende forklaret, at det var hendes veninde fra Italien, der fandt lejligheden på Adresse 2 til hende. Veninden, der bor i Italien, opholdt sig på det tidspunkt i Område 1, der ligger lige uden for Aarhus. Hun betal-te 800 kr. i husleje om dagen. Hun betalte lejen til veninden med kontanter. Hun ville godt kunne have forlænget lejemålet i mere end den planlagte måned. Hun havde taget sine per-sonlige ejendele som tøj, sko og makeup med. Lejligheden var møbleret. Hun havde ikke andre steder at bo i Aarhus.

Hun havde ikke opholdt sig ret lang tid i Aarhus, før episoden den 29. januar 2024 fandt sted. Hun blev kontaktet den 27. eller 28. januar 2024 af en person med et Tlf nr. 1. Telefonnummeret og navnet Profilnavn 4 fremgik af hendes WhatsApp.

Det er korrekt, som hun har forklaret indenretligt den 3. juli 2024, byretsekstrakten side 1337, 4. sidste afsnit, at hun efter episoden den 28. januar 2024 gemte telefonnummeret på sin telefon, hvilket hun ikke plejede at gøre.

Hun er helt sikker på, at det var fra samme telefonnummer, hun dagen efter blev kontaktet om morgenen. Hun havde ikke før oplevet overgreb eller tyveri, så hun gik med til, at en af dem kunne komme hen til hende, selv om de aftenen før havde åbnet hendes skuffer og skabe i køkkenet. Den ene mand var af afrikansk udseende og den anden af arabisk ud-seende. Det var manden af arabisk udseende, som kom igen.

Den arabisk udseende mand modtog en seksuel ydelse, hvorefter han tog hendes pung, der lå i en skuffe ved sengen. De kom op at slås om pungen, da hun ville have den tilbage. Slagsmålet startede i soveværelset og fortsatte ud i køkkenet. Det var, mens de stod mellem

soveværelset og køkkenet, at tiltalte tog hende om halsen. Hun kunne på grund af halsgrebet ikke så godt få luft.

Mens de var i køkkenet og tæt ved indgangsdøren, så hun, at tiltalte havde taget en kniv frem. Indtil da havde hun sagt til ham, at hun ville have sin pung tilbage, men herefter slap hun ham og sagde, at han kunne tage de ting, han ville, og herefter forlade lejligheden. Han forlod herefter lejligheden med hendes pung, hvori der bl.a. lå id-papirer og bankkort.

Kniven var lille. Den var ikke så lang, og begyndelsen på knivsæggen var lille. Hun kan ikke huske farven på skæftet, men det var ikke sort. Hun ved ikke, hvilken slags kniv det var, herunder heller ikke om det var en foldekniv eller en køkkenkniv.

Mens han sagde, at han ville dræbe hende, og at hun var en "fucking bitch", holdt han kniven op mod hendes ansigt.

Det var manden og ikke hende, der åbnede døren, da han forlod lejligheden. Det var først efter, at han havde forladt lejligheden, at hun fandt ud af, at hun blødte. Det er hendes indtryk, at hun blødte, fordi hun var blevet ramt af kniven. Hun havde fået et snit i ansigtet og et dybt sår i en finger. Hun mærkede det ikke, da det skete. Hun ved ikke, om hun blødte fra armen på grund af slåskampen eller kniven.

Hun husker ham stadig som en arabisk udseende mand. Det signalement, som hun gav af ham i byretten, og som fremgår af byrettens dom side 53 nederst og side 54 øverst, svarer til det, som hun husker i dag, idet hun dog mener, at han havde sorte sko på.

Tiltalte fortsatte efterfølgende med at skrive til hende. Det var fra det samme telefonnummer, som han før havde kontaktet hende. Han truede med at brænde hendes id-papirer mv., hvis ikke han fik 20.000 kr. Hun tænkte ikke så meget over, hvad han kunne finde på at gøre ved hende. Hun havde mest fokus på at få sine id-papirer tilbage. Hun tænkte, at han ville brænde papirerne, hvis ikke hun betalte. Hun tænkte ikke, at han ville brænde lejligheden.

Hun turde ikke at anmelde overgrebet, da hun var bange for at blive udvist. Hun anmeldte først forholdet, efter at hun i april 2024 havde talt med nogle fra Virksomhed. De havde fortalt

hende, at andre prostituerede havde været udsat for det samme som hende. Hun havde stadig kontaktoplysningerne på gerningsmanden på sin telefon.

Hun ved ikke, om hendes veninde også sørgede for at skaffe lejemål til andre. Hun skrev til veninden, at hun kom til Danmark og havde brug for et sted at være. Veninden ville skaffe en lejlighed til hende. Hun havde ikke registreret nogen steder, at hun skulle bo i lejligheden. Det lignede en lejlighed, som man kan leje hos Airbnb, Booking.com eller lignede platforme.

Hun havde før været i Danmark, men det var ikke med henblik på at arbejde. Foreholdt den indenretlige afhøring den 3. juli 2024, byretsekstrakten, fil 2, side 1336, nederste afsnit, kan det godt passe, at hun har forklaret, at hun første gang var i Danmark i januar/februar 2023, og at hun i 2024 havde opholdt sig i Danmark i ca. halvanden måned.

I 2023 var hun i Danmark i ca. en måned, hvor hun først besøgte en veninde, som hun betragter som sin søster. Hun arbejdede herefter som escortpige i et par uger. Hun kan ikke huske, hvor hun arbejdede fra i 2023. Det var den samme veninde, som fandt lejligheden til hende i 2024, der fandt en lejlighed til hende i 2023. Hun spurgte ikke, om hun kunne registrere sin adresse der.

Da hun blev afhørt af politiet, spurgte de hende, om de måtte kigge i hendes telefon. De beholdt ikke telefonen for at undersøge den. Hun viste dem beskederne fra WhatsApp og billederne, som hun havde taget af sin finger, arm og kind. Hun sendte billederne til politiet. Politiet så også korrespondancen i Whatsapp, og hun tror, at de tog billeder heraf fra telefonen, men hun sendte ikke korrespondancen til dem.

Gerningsmanden havde slettet nogle beskeder i deres korrespondance på WhatsApp. Det vil fremgå af appen, hvis nogle beskeder er blevet slettet. Hun tror, at det af korrespondancen, som hun viste til politiet, også fremgik, at en lang række af beskederne var blevet slettet.

Gerningsmanden havde flere gange blokeret hende på WhatsApp, men havde efterfølgende skrevet til hende igen. Selv om han blokerede hende, ville beskederne stadig fremgå af telefonen, medmindre de var blevet slettet. Det ville som sagt i givet fald fremgå, at beskederne var blevet slettet.

Gerningsmandens hår var kort i siderne og bagtil, mens håret på toppen af hovedet var langt. Han var korthåret. Det var ikke en tætsiddende frisure. Der var meget hår. Foreholdt den indenretlige afhøring den 3. juli 2024, byretsekstrakten, fil 2, side 1337, sidste afsnit, hvoraf fremgår, at han ikke havde så meget hår på hovedet, mente hun, at det var en meget korthåret frisure i siderne, men det var langt fortil.

Hun tog tilbage til Italien, hvor hun opsøgte en privat praktiserende læge. Hun vil tro, at lægen stadig har en lægejournal på hende. Hun fortalte ham, at hun havde nogle smerter, hvorefter han udskrev en recept på noget smertestillende medicin.

Hun er fra Nigeria, og hun vidste derfor, at hun ikke måtte opholde sig i Danmark som escortpige. Hun var bange for at få et indrejseforbud til Danmark, hvis hun anmeldte det, og at hun derfor ikke kunne komme tilbage til Danmark.

Forevist fotos fra byretsekstrakten, fil 2, side 428 og 429, er det fotos, som hun tog den dag, hun blev overfaldet. Hun kan ikke huske, om politiet så et foto, hvor hun var blevet skadet i ansigtet. Det kan godt passe, at der er et foto i den nederste række af fotos på side 428, der viser hendes ansigt, og som hun tog for at vise de skader, hun havde fået i forbindelse med overfaldet.

Hun kender ikke Forurettede 1 og har ikke talt med hende før.

Hun vidste, at hvis hun blev udvist af Danmark, så kunne det få konsekvenser for hendes ophold i alle Schengen-landene. Hun rejste tilbage til Italien nogle få dage efter den 29. januar 2024. Hun havde mange smerter og havde brug for at blive behandlet af en læge. Hun mener, at hun opsøgte lægen dagen efter, hun kom hjem. Hun havde smerter i struben og på kroppen i mere end en uge. Stikket i fingeren var dybt, og der gik lang tid, inden det var helet.

Hun kan ikke huske, hvad det kostede at få nogle nye id-papirer og bankkort.

Foreholdt anmeldelsesrapport af 21. april 2024, side 2, 1. afsnit, byretsekstrakten, fil 2, side 55, har hun forklaret, at hun ikke fik at vide, at hun skulle udsendes af Danmark i april 2024, lige før hun anmeldte forholdet. Hun vidste godt, hun opholdt sig i Danmark ulov-

ligt. Hun var i april 2024 blevet anholdt en mandag eftermiddag og blev løsladt en onsdag. Politiet bestilte en taxa, for at hun kunne tage ophold et sted nogle dage og for herefter at rejse tilbage til Italien. Hun havde tilladelse til at bo i Italien.

Forurettede 4 har om forhold 6-9 supplerende forklaret, hun ankom til Danmark mellem den 6. og 10. februar 2024, men hun husker ikke den præcise dato.

Foreholdt afhøringsrapport af 27. februar 2024, side 2, 2. afsnit, 1. linje, byretsekstrakten, fil 2, side 313, har hun forklaret, at hun ikke husker, om hun ankom til Danmark den 18. februar 2024, men det er muligt, at hun har forklaret dette til politiet for over to år siden.

Hun fik lejligheden på Adresse 3 via en kontakt, som hun modtog fra en anden pro-stitueret. Det var en mand, som hun betalte husleje til, og det var den samme mand, som gav dem adgang til lejligheden, da de ankom. Hun ved ikke, om manden var ejeren af lejligheden. Hun husker ikke, hvad hun betalte i husleje, men hun betalte huslejen kontant en gang om ugen, og det var forudbetalt. Hun boede på Adresse 3 i 4-5 dage, men havde oprindeligt en aftale om at bo der i 1-2 uger. Det var ikke den første lejlighed, som de op-holdt sig i. De havde også boet i andre lejligheder, bl.a. i en lejlighed i Fredericia.

Hun boede i lejligheden på Adresse 3 sammen med Forurettede 3, og der var ikke andre, som havde adgang til lejligheden. Lejligheden var møbleret, da de ankom. Hun havde kun medbragt en taske med tøj, arbejdstilbehør og makeup. De spiste, arbejdede og sov i lejligheden. Hun ved ikke, hvor mange kvadratmeter, at lejligheden var, men den havde en normal størrelse. Der var to soveværelser i lejligheden, men der var ikke en stue.

En kunde havde bestilt en ydelse den 26. februar 2024. Hun havde den opfattelse, at der kun ville komme en kunde. Det skete, at der kom to kunder i stedet for en, så det var ikke unormalt.

Hun bekræftede, at A var afrikansk af udseende, og B var araber, inder, eller tyrker af udseende. Han var i hvert fald ikke afrikansk.

Forevist foto fra byretsekstrakten, fil 2, side 468, har hun forklaret, at det er gangen i lejligheden, og der var døre ind til deres værelser på hver side. Kameraet, som optog det viste foto,

var placeret over døren ind til badeværelset. Personen til højre i billedet, som ses, når

der zoomes ind på det nederste, lille billede, er Forurettede 3, og hun står i døren ind til sit værelse. Hun husker ikke, om døren overfor var ind til hendes værelse, men det var det sandsynligvis. Det kunne også være køkkenet, men hun mener ikke, at der var en dør ud til køkkenet.

Det var manden af afrikansk udseende, som gik ud på badeværelset for at vaske hænder. De andre tre stod i gangen, men hun husker ikke, hvad de talte om. Da manden kom retur fra badeværelset, spurgte hun, hvem der skulle have hvilken pige. I den forbindelse tog gerningsmænd en kniv frem og trak hver en pige ind på et værelse.

Det var B, den arabisk udseende mand, som trak hende med ind på et værelse. Han havde ikke tildækket sit ansigt på noget tidspunkt. Det var alene den afrikansk udseende mand, som tog sin rullekrave op foran munden. Hun var bange, mens hun var på værelset. Hun vidste, at hun havde penge, og hun tænkte, at der ikke ville ske hende noget, hvis hun gav ham pengene. Men hun vidste ikke, hvad der kunne ske. Hun husker ikke, hvor kniven befandt sig, mens de var inde på værelset. Hun gav manden sin pung, idet han spurgte efter penge. Han tog pengene i pungen, og hun husker ikke yderligere.

Vidnet kunne høre Forurettede 3 råbe, mens Forurettede 3 var på sit eget værelse. Hun husker ikke præcis, hvad der blev råbt. Hun husker ikke, hvad hun tænkte om Forurettede 3, men hun vidste, at Forurettede 3 var i panik. Der skete et skift mellem gerningsmændene, da B havde fået hendes pung, men hun husker ikke, hvordan skiftet skete. Manden af afrikansk udseende kom ind på hendes værelse, og den anden mand af arabisk udseende gik ind til Forurettede 3. Det kan godt være, at hun i forbindelse med skiftet så Forurettede 3, men hun husker det ikke i dag.

Manden af afrikansk udseende begyndte tillige at søge efter penge på hendes værelse. Han fandt hendes valutasamling, som han ikke kunne bruge til noget. Han var nervøs, idet han ikke kunne finde penge, og han råbte ad hende. Han trak hende ned på gulvet, og forsøgte at tvinge hende til oralsex. Hun råbte ”nej”, og han råbte ”suck my dick” og ”I will kill you”. Det lykkedes ham ikke at opnå oralsex, fordi hun gjorde modstand, råbte højt og den anden gerningsmand kom ind på værelset. Hun tror, at manden af arabisk udseende kunne høre hende fra Forurettede 3's værelse. Han kom i hvert fald ind på hendes værelse, hvor-efter gerningsmændene løb fra lejligheden. Manden af arabisk udseende kom ikke ind på værelset.

for at hjælpe hende, men fordi de skulle løbe væk. Hun husker ikke, om mændene sagde noget til hinanden.

Hun hørte Forurettede 3's skrig fra værelset, og Forurettede 3 fortalte efterfølgende, at den arabisk ud-seende mand havde forsøgt at voldtage hende. Hun hørte alene Forurettede 3, men så ikke no-get. Hun kunne se, at Forurettede 3 ikke længere havde leggins på, og at hendes t-shirt og bh nu var revet i stykker. Forurettede 3 var tillige i en dårlig tilstand, idet hun græd, var i panik og havde blå mærker samt hudafskrabninger. De kunne ikke komme i kontakt med politiet den pågældende aften på grund af deres udenlandske telefonnumre. De tog ikke til politi-stationen om aftenen, fordi de var bange. De tog en taxa til politistationen næste dag.

Hun mistede kontakten til Forurettede 3 få måneder efter episoden, idet Forurettede 3 bebrejdede hen-de, at det var hendes skyld, fordi hun tog hende med til Danmark. Hun har kendt Forurettede 3 i ca. 10 år. Hun ville gerne have, at Forurettede 3 afgav forklaring i byretten, og derfor pressede hun hende. Forurettede 3 stoppede i den forbindelse med at besvare hendes opkald. Hun presse-de hende, idet det var Forurettede 3, som oprindeligt havde ønsket at anmelde forholdene til politi-et. Vidnet ønskede i starten ikke at anmelde det, fordi hun vidste, at det ville medfø-re en del møder. Forurettede 3 sagde, at hun aldrig ville komme til Danmark igen. Forurettede 3 ved ikke, at vidnet er i Danmark for at afgive forklaring i dag. De har ikke talt sammen i over to år. De blev i lejligheden ca. to dage efter episoden, hvorefter de rejste til Tyskland. Det var på grund af episoden, at de rejste fra Danmark, ellers var meningen, at de skulle have været i Danmark i nogle uger. Hun har været i Danmark efterfølgende, også udover de gange i forbindelse med retssagen. De har arbejdet som prostituerede i andre europæiske lande, men kun i Tyskland efter episoden. Hun har aldrig oplevet lignende situationer i andre lan-de eller i Danmark.

Hun er sikker på, at det var den arabisk udseende mand, som rev Forurettede 3's tøj i stykker. Hun husker ikke, om hun kunne se ind på Forurettede 3's værelse. Forurettede 3 fortalte, at det var B, den arabisk udseende mand, som havde forsøgt at voldtage hende.

Vidnet blev foreholdt, at hun har forklaret, at B kunne være inder, pakistaner eller tyrker. Hertil har hun forklaret, at hun ikke ved, hvor han kom fra, men hun kalder ham araber, idet han ikke var afrikansk eller europæisk. Hun tænker, at han kunne være araber, inder eller tyrker.

Vidnet blev foreholdt indenretlig afhøring af 31. maj 2024, side 3, de sidste to afsnit, byretsekstrakten, fil 2, side 1314, hvorefter fremgår:

” Den anden mand, B, var ikke afrikansk eller europæisk af udseende. Han var måske araber, inder eller tyrker. Han var normal af bygning, ca. 170 cm høj og havde mørkt hår. Han havde lidt skæg – som om han ikke havde barberet sig. Han var ikke ældre end 30 år. A var yngre end B.

Foreholdt filen p. 58, signalement B, hvoraf fremgår, at B var 1.65 – 170 cm høj, almindelig af bygning, pakistansk eller indisk af udseende, brun i huden, usigneret, med skægstubbe, havde et stort kruset sort hår og var iført sort tøj, bekræftede vidnet, at hun har givet dette signalement og vedstod dette. Måske har Forurettede 3 sagt, at B var yngst; Hun ved det ikke.”

Hertil har vidnet forklaret, at hun har forklaret dette. Der er ikke tale om to forskellige beskrivelser af B. Den ene af gerningsmændene var sort, og den anden var araber eller inder.

Foreholdt, at hun ikke i forbindelse med fotokonfrontationen kunne udpege gerningsmanden, B, har hun forklaret, at de fremviste fotos lignede den samme gerningsmand. Hun ved ikke, om gerningsmanden var blandt de foreviste fotos, idet de alle lignede hinanden. Billederne var tillige slørede og utydelige, og hun husker ikke, om de var i farver eller sort/hvid. Hun ved ikke, om hun kunne genkende gerningsmanden, hvis han havde været blandt de viste fotos.

Forurettede 6 har om forhold 10-16 supplerende forklaret, at hun i 2022 havde arbejdet i Danmark i 10 dage. Det var hende, der i 2024 havde booket lejligheden via Air-bnb. Den var lejet for 2 uger, og det var planen, at hun og Forurettede 5 herefter skulle tilbage til Rumænien. De delte huslejen. Lejligheden var møbleret. Hun havde kun medtaget en kuffert med tøj. Det var kun hende og Forurettede 5, der havde adgang til lejligheden, idet udlejer dog også havde en nøgle.

Soveværelserne lå ikke helt over for hinanden, men forskudt med ca. 2,5 meter. Hun kunne ikke se ind på Forurettede 5's værelse, hvis hun sad på sengen i sit eget værelse, men det kunne hun, hvis hun stod i døråbningen. Der var meget lydt i lejligheden, og hun kunne høre, hvad der skete i resten af lejligheden, selv om hun opholdt sig på sit værelse med lukket dør.

Hun vidste ikke, at Forurettede 5 havde lavet en aftale med en kunde. Der kom altid kun en per-son ad gangen. Da det gik op for hende, at der var kommet to personer, tænkte hun, at de kom for at gøre noget ondt, også fordi hun hørte Forurettede 5 skribe.

Det er korrekt, at A var arabisk af udseende, og at B var afrikansk af udseende.

Da hun åbnede sin dør, så hun, at Forurettede 5 lå på gulvet i gangen. Hun kan ikke huske, om Forurettede 5 sagde noget konkret, men hun skreg. Hun forsøgte at lukke døren igen, men en af de to mænd fik presset sig ind på hendes værelse ved at skubbe døren op. Hun faldt, og mens hun lå på gulvet, tildelte han hende et hårdt spark over foden, ligesom han gav hende knytnæveslag i hovedet. Han havde sorte kondisko på.

Den ene gerningsmand stod sammen med dem i badeværelset. Ham, der havde rodet rundt i lejligheden, havde en kniv, da han kom tilbage til badeværelset. Herefter gik den afrikan-ske mand ud og ledte videre i lejligheden, mens den arabisk udseende mand blev hos dem.

Hun kunne huske det bedre, da hun forklarede sig tidligere i sagen. De blev truet med kni-ven og pebersprayen. Hun husker ikke, om det var den samme person, der havde kniven på sig hele tiden, eller om den skiftede hænder mellem de to gerningsmænd. Hun tror, at det var den afrikanske mand, der hele tiden havde kniven i hånden, mens den arabisk udseende mand havde pebersprayen.

De blev truet til at give dem koden til deres telefoner og iClouds. Hun ved ikke, hvorfor de ville have koden til iCloud. Hun kunne ikke huske koden. Hun fandt efterfølgende ud af, at gerningsmændene havde slettet alt i iCloud.

Hun og Forurettede 5 blev ført fra badeværelset ind i hvert sit værelse. Hun blev ført ind i Forurettede 5's værelse af den afrikanske mand, og Forurettede 5 blev ført ind i vidnets værelse af den arabi-ske mand. Hun blev ført ud af badeværelset først. Kniven var da fremme.

Foreholdt, at Forurettede 5 i byretten, jf. byretsdommen side 101, 2. afsnit, bl.a. har forklaret, at det var Forurettede 5, der først blev ført ud af badeværelset, har vidnet forklaret, at som hun hu-sker det, var det vidnet, der blev ført ud først. Det skete dog nogenlunde samtidig med få

sekunders mellemrum. Hun så ikke, at Forurettede 5 blev ført ud, men hun kunne høre, at Forurettede 5 græd lige efter, at vidnet selv var blevet ført ud af badeværelset.

Den afrikanske mand havde kniven i hånden, da de kom ind på værelset, og hun kunne hele tiden se kniven, mens overgrebet fandt sted. Den lå i nærheden af ham. Hun kan ikke huske præcis, hvor den var, men den lå enten på sengen eller natbordet.

Som hun husker det, så hun kun én kniv. Foreholdt, at Forurettede 5 har forklaret, at der også var en kniv fremme, mens hun var på værelset sammen med den arabiske mand, har hun forklaret, at denne måske havde taget en kniv fra køkkenet, hvor de efterfølgende kunne se, at alle skuffer var blevet hevet ud.

Hun løb ud af soveværelset for at flygte derfra, men det lykkedes ikke at komme ud ad hoveddøren. Begge mænd fik fat i hende. Den arabiske mand havde nok hørt, at hun havde forsøgt at flygte derfra, da hun råbte og lavede larm. Hun kan ikke huske, om den afrikanske mand råbte eller sagde noget, da hun flygtede fra værelset.

De trak hende ind i soveværelset, hvor Forurettede 5 var. Forurettede 5 sad på sengen. Hun talte ikke med Forurettede 5 på det tidspunkt. Det var først, efter at mændene var gået, at Forurettede 5 sagde, at hun var blevet voldtaget af arabereren.

Inde på værelset slog begge mænd vidnet med knytnæver i hovedet og sparkede hende over hele kroppen, mens hun lå ned. De slog og sparkede hende i hovedet med både knyt-næver og sko. Hun havde ikke noget tøj på. Hun blev slået og sparket mange gange. Hun kan ikke huske i hvor lang tid, men det føltes som en evighed. Hun græd og skreg imens. Begge gerningsmænd havde sko på. Det var sorte kondisko, som hun husker det.

Hun lagde ikke mærke til, om begge mænd havde en kniv i hånden på det tidspunkt. Det husker hun ikke. Hun så dem ikke, da hun tog hænderne op for at beskytte sig, og der var mørkt i rummet.

Efterfølgende blev Forurettede 5 og hun ført ind i badeværelset, hvor der blev låst af, og gerningsmændene forlod lejligheden. De havde skubbet nøglen ind under døren.

Hun løb ud for at få hjælp.

Forurettede 5 rejste hjem dagen efter, mens hun selv tog hen til en veninde i Aarhus. Hun rejste hjem tre dage efter. Hun havde det meget dårligt og var bange for at gå ud.

Da hun kom tilbage til Rumænien, tog hun smertestillende medicin. Hun var ikke ude af huset i en uge og sov det meste af tiden i en hel måned. Hun fik hjælp hos psykolog, psyki-ater og neurolog.

Hun har det stadig meget dårligt på grund af det skete. Hun fik panikangst og har fået no-get medicin herimod.

Hun har ikke rigtigt talt med Forurettede 5 efterfølgende.

Der blev stjålet et sted mellem 12.000 og 14.000 kr. fra hende. Det var i kontanter. En klient havde givet hende en donation på 9.000 kr. til en forening, hun har. Pengene lå i hendes pung, der lå på sofaen i stuen. Hun så ikke, at pengene blev taget, men de var der ikke, efter at gerningsmændene var gået.

Forurettede 5 har om forhold 10-16 forklaret, at hun havde været i Danmark i tre dage, da overgrebene fandt sted. Hun havde ikke tidligere været i Danmark. Hun kom til Danmark alene. Forurettede 6 var rejst hertil 1-2 uger før.

De havde gennem fælles venner aftalt, at de skulle bo sammen. Forurettede 6 kendte Danmark og havde lejet lejligheden på Adresse 4 inden, at vidnet ankom. Hun ved ikke, hvordan Forurettede 6 lejede lejligheden. Vidnet skulle have boet i lejligheden i en måned, hvis alt var forløbet efter planen. Forurettede 6 opkrævede ingen husleje for de tre dage, vidnet var i lejligheden. De havde ikke talt om, hvad hun eventuelt skulle betale i husleje.

Den 15. marts 2024 havde hun lavet en aftale med en arabisk mand, som havde bestilt en tid til massage. Hun vidste ikke på forhånd, at det var en arabisk mand, det så hun først, da han ankom til lejligheden. Den arabiske mand havde kun bestilt massage, og det kunne ikke udvikle sig til en seksuel ydelse. Hun husker ikke, om den arabiske mand havde handsker på. Da han kom ind i lejligheden, begyndte han at slå hende. Han kom ind i entréen, hvorefter han gav hende et knytnæveslag på næsen, så hun fik et mærke. Han slog hende flere gange, indtil hun faldt om. Han åbnede entrédøren for den afrikanske mand. De be-

gyndte herefter begge at slå hende. Hun vidste ikke, at de ville komme to personer. Den arabiske mand havde kun bestilt en ydelse til sig selv. Forurettede 6 var på sit værelse, og den afrikanske mand gik derind, hvorefter han tog fat i Forurettede 6 og begyndte at slå hende. På det tidspunkt kunne vidnet ikke se Forurettede 6 på værelset.

Hun og Forurettede 6 gjorde modstand, men begge mænd slog dem endnu hårdere. Det var i stuen, inden de blev ført til badeværelset. Hun så Forurettede 6 blive slået på det tidspunkt. De var i alt fire på badeværelset; de to mænd, Forurettede 6 og vidnet. Der var ikke en anden kunde.

Mændene gennemrodede skiftevis lejligheden og kom retur til badeværelset, hvor de ville have koderne til deres telefoner. Hun kunne ikke huske koderne, hvorefter araberens trak en kniv frem og udtalte: ”Hvis vi ikke får koderne, slår vi jer ihjel”. Fordi de ikke kunne huske koderne, blev både hun og Forurettede 6 tildelt endnu flere og hårdere slag. Den afrikanske mand havde ingen kniv fremme. Hun så kniven, som den arabiske mand havde fremme, første gang på badeværelset. De opholdt sig på badeværelset i et stykke tid. Hun blev herefter ført til Forurettede 6's værelse.

Foreholdt sin forklaring i byretten, jf. byrettens dom, side 101, 2. afsnit, om, at han tog kniven frem, da hun nægtede at gå med ham, har hun forklaret, at han før det havde haft kniven fremme, da de ikke kunne huske koderne til telefonerne. Den kom frem igen, da hun ikke ville gå med ham ind på værelset. Hun gik kun med den arabiske mand ind på værelset på grund af kniven. Forurettede 6 var da stadig på badeværelset sammen med afrikaneren.

Vidnet blev foreholdt yderligere fra sin forklaring i byretten, byrettens dom, side 101, 3. afsnit, hvoraf bl.a. fremgår:

”Araberens sagde til hende, at hun skulle gøre, som han sagde. Hun tog tøjet af, hvorefter han misbrugte hende seksuelt, mens han holdt kniven mod hendes hals. Han sagde ikke til hende, hvad hun skulle gøre, men han viste hende det.”

Hertil har vidnet forklaret, at araberens hele tiden havde kniven i sin hånd ved siden af hendes hals, mens de havde sex. Han talte til hende på engelsk under forløbet. Han slap ikke kniven på noget tidspunkt. Hun græd under hele episoden, idet det hele var meget forfæ-

deligt. Det lykkedes ikke for ham at have analt samleje med hende, idet der opstod støj fra det andet værelse. Han blev bange og forlod værelset, hvilket var en lettelse for hende.

Hun hørte, at Forurettede 6 blev slået, og at hun råbte: ”jeg vil ikke, jeg vil ikke”. I star -ten kunne hun kun høre det, men da arabereren forlod værelset, kunne hun se, at Forurettede 6 lå nogen på gulvet i stuen. Afrikaneren havde fat i Forurettede 6's ben, og hun gjorde modstand, hvorefter afrikaneren slog Forurettede 6. Afrikaneren slog Forurettede 6 lidt over det hele. Efterfølgende kom arabereren og førte vidnet tilbage til badeværelset.

Foreholdt sin forklaring i byretten, jf. byrettens dom, side 103, 2. afsnit, 1.-4. linje, har vidnet forklaret, at hun ikke forstod, hvad gerningsmændene sagde til hinanden. De talte hverken engelsk eller dansk sammen. Grunden til, at hun forstod, at den afrikanske mand sagde, at mændene skulle bytte kvinder, var, at han sagde det på engelsk. Han sagde: ”let’s change” .

Det er korrekt, at hun alene havde rødme på næsespidsen lige efter episoden, men der kom synlige blå mærker de efterfølgende dage, som kun kunne stamme fra episoden. Hun op-tog ikke fotos af skaderne, da hun ikke troede, at gerningsmændene blev fanget. Hun var ikke til læge, da hun kom retur til Rumænien.

Foreholdt Tiltalte 2's forklaring om, at der var tale om et frivilligt samleje, har vidnet forklaret, at gerningsmanden holdt en kniv ved siden af hendes hals, og at der ikke var tale om frivilligt samleje. Den arabiske mand havde kun bestilt massage.

Efter episoden har hun kun talt en smule med Forurettede 6 via sociale medier, og de har ikke talt sammen efter sagens behandling i byretten. De var begge meget påvirkede af episoden.

Foreholdt Forurettede 6's forklaring om, at det var den afrikanske mand, som havde en kniv, har vidnet forklaret, at det var den arabiske mand, som havde en kniv, og ikke afri-kaneren. Hun ved ikke, om der var andre knive på værelset, men hun så kun, at det var arabereren, som havde en kniv. Hun så også kun én kniv på badeværelset, og det var arabe-ren, som havde den. Der lå knive i køkkenet. De havde ikke generelt knive på soveværel-serne.

Foreholdt rapport om indledende afhøring af 15. marts 2024, side 1, 2. afsnit, byretseks-trakten, fil 2, side 389, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at hun har forklaret til politiet, at hun ankom til Danmark sammen med Forurettede 6 to dage før gerningsdagen. Forurettede 6 havde dog været i Danmark ved en tidligere lejlighed.

Vidnet bekræftede, at det var den arabiske mand, som havde kniven under hele episoden, og det var den arabiske mand, som voldtog hende.

Vidnet er blevet foreholdt afhøringsrapport af 15. marts 2024, side 1, 5. afsnit, byretseks-trakten side 389, hvoraf fremgår:

” Mændene blev beskrevet som:

A: Mand, Mellemøstlig af udseende, 15-20 år, Kropsbygning: Spinkel, Hud-farve: Brun, Yderligere kendetegn: Krøllet hår, 2 skønhedspletter mellem øjen-brynene, Talte: Dansk

B: Mand, Afrikansk af udseende, 15-20 år, 170-180 cm, Hudfarve: Sort, Talte: Dansk”

Hertil har vidnet forklaret, at hun ikke har forklaret, at gerningspersonerne talte dansk.

Vidnet er desuden blevet foreholdt samme afhøringsrapport, side 2, 3.-5. afsnit, byrets-ekstrakten side 390, hvoraf fremgår:

”Efterfølgende tog B afhørte ind på soveværelset tættest på hoveddøren, hvor han havde en kniv med.

B tvang afhørte til sex, idet han tog kniven og tog bladet op til afhørtes hals og truede hende: ”If you don’t fuck with me, I will kill you” .

B førte herefter sin penis ind i vagina på afhørte. B havde kondom på.”

Hertil har vidnet forklaret, at det var araberne, som gjorde dette, og ikke afrikanerne. Hun havde ikke noget med afrikanerne at gøre.

Den arabiske mand havde kniven i sin højre hånd, mens han lå oven på hende under samlejet. Kniven var placeret ved siden af hendes hoved ca. 2 cm fra halsen. Hans venstre hånd var placeret på sengen. Hun kunne se kniven, men hun kunne ikke mærke den. Hun så tydeligt, at araberens placerede kniven ved siden af hendes hoved. Hun ved ikke, hvor længe han lå ovenpå hende. Hans hænder bevægede sig ikke under samlejet, det var kun kroppen, som var i bevægelse. Han tog kondom på, inden han lagde sig oven på hende. Han havde kniven i sin højre hånd, mens han åbnede kondompakken med munden og påførte kondomet med venstre hånd. Han førte også sin penis ind i hende med venstre hånd. Hun husker ikke, om han brugte glidecreme. Samlejet fandt sted på Forurettede 6's værelse, og der var temmelig mørkt. Der var alene en svag belysning.

Den arabiske mand sagde på engelsk, at han ville have analsex med hende. Han sagde, at hun skulle vende sig om på maven, hvilket hun gjorde. Han forsøgte at indføre sin penis, idet han rørte hende en smule ved anus, men han stoppede på grund af støjen fra det andet værelse. Hun ved ikke, om han blev bange, men han rejste sig og gik ud af værelset.

Hun tog tilbage til Rumænien dagen efter episoden, fordi hun var meget bange, og hun troede, at hun skulle dø. Hun har mange traumer efter episoden, og hun har gået til psykolog. Hun har afsluttet psykologbehandlingen, men hun er stadig mærket af det i dag. Hun fik stjålet to mobiltelefoner, det var en iPhone 12 pro max og en iPhone 8. Hun havde både en arbejdstelefon og en privattelefon. Hun fik desuden stjålet 4.000 kr., to ringe og en halskæde.

Tiltalte 1 har supplerende forklaret, at han ikke vil udtale sig om sit forhold til Tiltalte 2. Foreholdt, at han i byretten, jf. byrettens dom side 61, 5. sidste afsnit, har forklaret, at han af sikkerhedsmæssige årsager ikke har lyst til at svare på, om han kender Tiltalte 2, har han forklaret, at det ikke længere er af sikkerhedsmæssige årsager, at han i dag ikke vil udtale sig om Tiltalte 2. Han er ikke blevet truet af nogen. Han vil ikke udtale sig om, hvorfor han ikke ønsker at forklare om andre i sagen.

Foreholdt, at han i byretten, jf. byretsdommens side 64, 2. og 3. sidste afsnit, har forklaret, at grunden til, at der havde været 88 opkald mellem ham og Tlf nr. 1, var,

at de havde fået en tæt relation, har han forklaret, at han i dag ikke kan huske hvorfor, der var så mange opkald, eller hvilken relation han havde til den pågældende.

Det er korrekt, at han var på Adresse 3 og Adresse 4 på gerningstidspunkterne i forhold 6-16.

Han har ikke anket dommen mod ham, fordi han nu har erkendt sine fejl og gerne vil komme videre. Det er ikke fordi, at han mener, at han er skyldig i alle forholdene, men han tænker, at det ikke vil gøre en forskel at anke.

Det er hans opfattelse, at kvinderne lyver meget om det, de skulle have været udsat for, både i forhold til vold og voldtægt. De må have aftalt, hvad de skulle forklare. Motivet for at lyve må være at få flere penge. Kvinderne vidste, at gerningsmændene have efterladt beviser.

Det var ham, der skrev de blå talebobler til Profilnavn 3, som ses på fotoet, byretsekstrakten, fil 2, side 725. Han ønsker ikke at svare på, hvem Profilnavn 3 er.

Det var ham, der fik idéen til at stjæle fra prostituerede. Han havde læst, at de havde mange kontanter liggende, og han tænkte, at det derfor var nemt at stjæle penge og værdier fra dem.

Det er ham, der ses forrest på billedet, der fremgår af byretsekstrakten, fil 2, side 468. Det beror på en misforståelse, når det i gengivelsen af hans forklaring i grundlovsforhøret af 12. april 2024, jf. byretsekstrakten, fil 2, side 1373, 3. afsnit, står, at han skulle have sagt, at personen bagved er Tiltalte 2, eller at vedkommende lignede ham. Han har aldrig nævnt Tiltalte 2's navn i den forbindelse. Han kan ikke huske, hvorfor han blev misforstået, men der blev lagt ord i munden på ham. Han kan ikke huske, hvordan spørgsmålene var.

Foreholdt Forurettede 4's forklaring i forhold 6-9 om, at der var knive fremme, har han forklaret, at han havde taget en kniv og en peberspray med sig, både da han var på Adresse 3 og på Adresse 4. Kniven havde han taget med for en sikkerheds skyld, hvis der skulle komme nogle bagmænd til de prostituerede. Kniven var fremme på Adresse 3, men ikke på Adresse 4. Det var den samme kniv, som han havde på sig, da han blev

anholdt. Han tog også pebersprayen frem. Den anden gerningsmand havde ikke på noget tidspunkt en kniv fremme.

Det er korrekt, at han i forhold 6-9 tog den ene af de prostituerede ind på et værelse. Han vil ikke fortælle, hvad den anden gerningsmand gjorde. Der skete dog ikke noget mellem den anden gerningsmand og den anden prostituerede. Han så den anden prostituerede på vej ud, og der så hun okay ud. Foreholdt Forurettede 4's forklaring om, at de byttede værelser, har han forklaret, at det husker han ikke noget om. Han bestrider, at der blev byt-tet værelser, eller det går han ud fra. Kvinderne virkede forvirrede.

Han havde på forhånd aftalt en ydelse med den prostituerede på Adresse 4, men han havde alene til hensigt at stjæle, ikke at få en ydelse. Han vil ikke svare på, om han var sammen med en anden person på Adresse 4.

Han var bange for, at der kom nogle af de prostitueredes bagmænd, og derfor forlod han lejlighederne hurtigt.

Han tog til Adresse 4, fordi hans udbytte fra Adresse 3 ikke var stort nok. Han havde ikke forventninger til, hvor mange penge, der var hos de prostituerede, men han syntes ikke, at han fandt nok. Han ved ikke, hvor meget der skulle til for, at der var nok.

På Adresse 4 havde han kun pebersprayen fremme. Kniven var ikke fremme. Han havde den i sin bæltetaske. Han kan ikke huske, hvor stor kniven var. Der var kun én kniv. Det er han sikker på. Det var ham, der stod for alt, og han er derfor sikker på, at den anden person ikke havde en kniv på sig. Han ved ikke, om den anden vidste, at han havde medbragt en kniv, eller at han sørgede for alt. De forurettede lyver, når de siger, at der var to knive fremme. Han havde kun pebersprayen fremme. Kvinderne vidste godt, at det var en peber-spray. Det var tydeligt.

Foreholdt Tiltalte 2's forklaring i byretten i forhold 10-16, jf. byrettens dom side 38, 2. sidste afsnit, 1.-4. linje, om, at de ikke konkret havde talt om, at de skulle medbringe en kniv og en peberspray, men at kniven og pebersprayen kom frem, og at han ikke kan huske, om han havde kniven eller pebersprayen med, har vidnet fastholdt, at det var ham, der havde kniven med, og at den ikke var fremme på Adresse 4.

Han har ikke besøgt prostituerede ud over de gange, han var på Adresse 3 og Adresse 4. Han kender ikke til Adresse 2.

Vidne 1 har om forhold 10-16 supplerende forklaret, at kvinden, som stod med et håndklæde om sig på Adresse 4, oplyste, at hun og hendes veninde var blevet rø-vet. Vidnet kom kørende med sin mand, og de kunne se, at kvinden vinkede febrilsk med armene, og hun var oprevet. De kunne se på kvinden, at hun have behov for hjælp.

Kvinden pegede mod lejlighederne og sagde ”I got robbed” . Vidnet tænkte, at kvinden havde været i bad, og hun undrede sig over, hvordan nogen var kommet ind i lejligheden. Hun blev senere bekendt med, at kvinden ikke havde været i bad. Mens vidnet talte i tele-fon med politiet, oplyste kvinden tillige, at hun var blevet voldtaget. Hun husker ikke, om kvinden sagde ”Me and my friend got raped” , men det kan godt være. Det er lang tid siden og svært at huske.

Hun spurgte ikke nærmere ind til, hvordan overfaldet var foregået. Kvinden havde mest fokus på, at vidnet skulle ringe til politiet, og hun havde oplevelsen af, at hun ikke skulle spørge for meget, men blot tilkalde hjælp. De talte engelsk og forstod hinanden.

Hun gik med op til lejligheden, hvor der stod en anden kvinde i en silkekimono. Kvinden på gaden græd vist ikke, men hun var fortvivlet og bange. Hun kiggede ikke ret meget på kvinden i silkekimonoen, og hun ved ikke, hvordan hendes tilstand var. Kvinderne talte sammen, men hun ved ikke på hvilket sprog. Kvinderne talte ikke roligt sammen, og stemningen var overhovedet ikke rolig.

Vidne 3 har om forhold 10-16 supplerende forklaret, at hun kom til sin Adresse 4, hvor hun så en letpåkædt kvinde tale med en anden kvinde på gaden. Kvindens manglende påklædning undrede hende, da det var i marts. Hun hørte intet af samtalen mellem de to kvinder på gaden. Hun fandt en grædende kvinde i opgangen. Hun ved ikke, hvad hun tænkte, at der kunne være sket. Kvinden i opgangen fortalte, at der var kommet nogle mænd til deres lejlighed, og de havde været udsat for et voldeligt over-greb og røveri. Mændene havde truet med kniv, og de havde taget kvindernes ting. Kvinden var i panik, og hun fortalte ikke sammenhængende om episoden. Vidnet var ikke inde i lejligheden, men hun kunne se ind. Belysningen var lyserød, og der lå kondomer på et bord.

Hun havde ikke overvejet, at der kunne være tale om prostitution. Det gik først op for hende, da kvinden, der havde hjulpet den letpåkledte kvinde på gaden, fortalte, at kvinderne nok solgte sig selv. Hun talte ikke ret meget med den letpåkledte kvinde, men kvinden spurgte, om hun måtte låne vidnets telefon. Kvinden fortalte ikke noget om, hvad der var sket, eller hvorfor hun skulle låne en telefon. Vidnet modtog efterfølgende beskeder fra et rumænsk telefonnummer. Beskederne blev sendt fra det telefonnummer, som kvinden havde ringet til. Vidnet kunne ved oversættelse af beskederne forstå, at kvinden havde ønsket hjælp til at lukke et betalingskort. Afsenderen af beskederne ønskede tillige svar på, om kvinderne var okay.

Hun har ikke set kvinderne i lejligheden på Adresse 4 efter episoden, men hun har set forskellige andre kvinder i lejligheden.

Politibetjent Vidne 4 har om forhold 10-16 supplerende forklaret, at hun blev sendt til Adresse 4, og den umiddelbare melding var, at der stod en nøgen kvinde på gaden. Hun tog kontakt til begge kvinder i lejligheden, og de fortalte, at der var kommet to mænd til lejligheden. Mændene havde røvet dem, voldtaget dem, truet dem med en kniv og holdt dem fanget på badeværelset. Kvinden i silkekimonoen græd rigtig meget, og kvinden med håndklædet talte rigtig meget.

Hun fik den indledende forklaring fra begge kvinder i stuen. Hun talte med dem en ad gangen, men de var begge til stede i stuen. Hun ved ikke, om de hørte hinandens forklaringer. Hun husker ikke konkret, hvad den enkelte forklarede, men deres forklaringer var enslydende. Afhøringerne blev fortaget på engelsk, og hun og vidnerne forstod hinanden.

Hun foretog ikke den indledende undersøgelse af lejligheden. Hun tog sig af kvinderne og iklædte dem DNA-dragter. Med ordet tumult mener hun, at det lignede, at der var foregået noget i lejligheden, som nogen ikke havde lyst til. Hun husker ikke præcist, hvad der var væltet og rodet rundt, men der var muligvis en væltet stol.

Tiltalte 3 har om forhold 1-3 supplerende forklaret, at han ikke trænede med Tiltalte 4 den 28. januar 2024. Det var med en anden. Han vil ikke udtale sig om, hvorvidt den anden var Tiltalte 2. Han så først Tiltalte 4, da han var på vej ud ad træ-

ningscenteret. Han talte da med Tiltalte 4. Tiltalte 4 og den anden, som vidnet fulgtes med, talte om at lave en TikTok-video i Område 2.

Den anden og han tog ud til Adresse 1. Tiltalte 4 kom selv dertil. Tiltalte 4 kom kørende på en knallert.

Det passer ikke, når han i byretten har forklaret, at det var Tiltalte 4, han trænede med, og at de tre sammen gik over til Adresse 1. Det passer heller ikke, at han ikke hørte noget om TikTok-videoer. Han løj for at beskytte sig selv. Han var bange for, at nogen ville komme efter ham, hvis han fortalte sandheden om optakten til, at han tog over til Adresse 1. Han var nervøs og forvirret.

Han tog til Adresse 1 for at have det godt. Han havde penge med til den seksuelle ydelse. Det var aftalen, at han skulle købe en seksuel ydelse af kvinden. Det vidste de andre godt. Han vidste ikke, hvad de andre skulle deroppe. Den anden talte dog om TikTok-videoer.

De bankede på, og han gik ind først. Den anden begyndte at røve kvinden og tage hendes ting. Han vidste ikke, at den anden havde en plan om at gøre det. Han prøvede at stoppe ham og sagde, at han havde penge, som han ville give til den anden, hvis han havde brug for penge. Kvinden var da gået ind på sit værelse. Døren dertil var lukket. Han kan ikke huske, hvem der havde lukket døren. Han så hende ikke mere.

Tiltalte 4 havde været i lejligheden i omkring 15 sekunder, da Tiltalte 4 forlod den.

Han så ikke nogen kniv. Hvis der havde været en kniv fremme, havde han nok ikke opdaget det, men han er i tvivl. Han kan ikke huske det.

Forespurgt, hvem der ville komme efter ham og hvorfor, hvis han havde forklaret anderledes i byretten, har han forklaret, at han ikke ville forråde nogen. Han vil i dag gerne tale sandt. Han har i dag brug for en anden beskyttelse, end da han var fængslet. Han fortæller i dag sandheden, fordi han er nødt til det.

Det var den anden, der havde givet ham kontaktoplysningerne til kvinden. Det var også den anden, der havde fået ideen til, at de skulle kneppe en luder. Det er rigtigt, at han i by-

retten har forklaret, at han ikke gjorde sådan noget, men det passer ikke. Meningen var, at han skulle have det godt med hende. Det skulle både han og ham den anden. Han ved ikke, hvorfor Tiltalte 4 kom dertil. Han tror, at Tiltalte 4 havde aftalt med den anden fyr, at de skulle lave TikTok-videoer. Han tror, at det var den anden, der havde givet Tiltalte 4 adressen. Han fik adressen af kvinden, og han husker ikke, om han gav den videre til den anden.

Han gik først ind i lejligheden. Han kan ikke huske, i hvilken rækkefølge de to andre kom ind. Han kan heller ikke huske, hvad den anden gjorde eller sagde, men det var den anden, der var årsag til, at det ikke blev til noget mellem ham og kvinden. Han vil ikke udtale sig om det.

Det var Tiltalte 4, der gik først ud af lejligheden. Herefter forlod vidnet den. Han kan ikke huske, hvor lang tid herefter. Til sidst kom den anden ud. Det var efter nogen tid. Han kan dog ikke huske helt præcist, hvad der skete, herunder hvem der gik ud sidst.

Han har ikke talt med nogen om besøget i Adresse 1 den 28. januar 2024. Han blev anholdt den 30. april 2024.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet:

Der er om skyldsspørgsmålet afsagt

”K e n d e l s e:

De forhold, som tiltalen angår, strækker sig over en periode på omkring halvanden måned fra den 28. januar 2024 og frem. Forholdene har en ensartet karakter, idet de vedrører røve-rier af udenlandske prostituerede i Aarhusområdet og i flere tilfælde efterfølgende vold-tægter af kvinderne. Vidnerne har i vidt omfang overensstemmende forklaret om, hvordan de blev kontaktet med henblik på at levere en seksuel ydelse, og om at der trods aftalen med én mand kom flere mænd til adressen, hvor en eller flere af disse mænd bar kniv og truede dem til at aflevere penge og værdier. Forklaringerne fra de pågældende vidner har generelt fremstået sikre og troværdige.

Vidnerne har forklaret, at de kom til Danmark for at arbejde som prostituerede i en kortere periode. De boede og arbejdede i lejede lejligheder, der allerede var møblerede, og de medbragte kun deres personlige ejendele. Ifølge tiltalen skulle alle forhold, bortset fra forhold 4 a, være begået i de forurettedes private hjem.

På baggrund af karakteren og varigheden af de prostitueredes midlertidige ophold i Danmark sammenholdt med, at lejlighederne var møblerede, finder 6 nævninger og alle dommere, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at anse forholdene begået i de forurettedes private hjem. 3 nævninger finder, at forholdene må anses for begået i de forurettedes private hjem, da de prostituerede også boede i lejlighederne, hvorfra de arbejdede. Efter stemmeafgivningen er der ikke grundlag for at anse det for bevist, at forholdene er begået i de forurettedes private hjem.

Forhold 1, 2 og 3 (Adresse 1)

Forhold 1

Også efter bevisførelsen for landsretten, herunder overvågningsmaterialet fra opgangen, hvoraf fremgår, at både Tiltalte 4, Tiltalte 2 og Tiltalte 3 havde maskeret sig umiddelbart forud for ankomsten til lejligheden, samt Forurettede 1's troværdige forklaring, tiltrædes det, at de tiltalte er fundet skyldige i røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, som sket.

Efter straffelovens § 288, stk. 2, kan straffen stige til fængsel i 10 år, når et røveri er af særlig grov beskaffenhed, herunder ”fordi gerningsmanden er trængt ind i et privat hjem for at begå røveri” .

Efter forarbejderne til bestemmelsen omfatter egentlige hjemmerøvier tilfælde, hvor gerningsmanden og offeret ikke har haft forudgående personlige relationer, hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i offerets hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme.

6 nævninger og alle dommere udtaler:

Som anført ovenfor, er der ikke tale om et privat hjem. På den baggrund og af de grunde, som byrettens flertal i øvrigt har anført, tiltrædes det, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at anse røveriet som et egentligt hjemmerøveri. Herefter, og da der heller ikke i øvrigt

er grundlag for at anse det for at være af særlig grov beskaffenhed, stemmer vi for at tiltræde, at de tiltalte er frifundet for tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 2.

3 nævninger udtaler:

Vi finder som anført ovenfor, at der er tale om et privat hjem. Vi finder endvidere, at tiltalte er trængt ind i forurettedes lejlighed for at begå røveri. Herefter, og af de grunde, som mindretallet i byretten i øvrigt har anført, finder vi, at betingelserne for at anse røveriet for et egentligt hjemmerøveri er opfyldt. Vi stemmer derfor for at henføre forholdet under straffelovens § 288, stk. 2.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen stadfæstes det, at de tiltalte er frifundet for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 2.

Forhold 2

Det lægges efter bevisførelsen, herunder videoovervågningen fra opgangen og Forurettede 1's troværdige forklaring, til grund, at der i lejligheden på gerningstidspunktet alene befandt sig Forurettede 1 og de tre tiltalte Tiltalte 2, Tiltalte 4 og Tiltalte 3. Det lægges endvidere efter Forurettede 1's troværdige forklaring til grund, at det ikke var Tiltalte 2, som hun kunne genkende fra besøget dagen før, eller den asiatisk udseende mand, der voldtog hende. På den baggrund og efter Forurettede 1's beskrivelse af gerningsmanden og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at Tiltalte 4 er fundet skyldig som sket i at have begået voldtægt og andet seksuelt forhold end samleje mod Forurettede 1.

Forhold 3

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det endvidere, at de tiltalte er fundet skyldige i overtrædelse af knivloven som sket.

Forhold 4, 4a og 5 (Adresse 2)

Forurettede 2 forklarede i forbindelse med sin afhøring hos politiet den 19. april 2024, at hun flere gange den 28. og 29. januar 2024 blev kontaktet fra Tlf nr. 1. Hun har i retten forklaret, at hun kunne fortælle telefonnummeret til politiet, fordi nummeret fremgik af hendes telefon. Politiet kunne ved søgning konstatere, at det var et telefon-nummer, der var registreret til Tiltalte 2, der har bekræftet, at det er hans telefonnummer.

Der er ikke fremkommet oplysninger, som støtter, at det var en anden end Tiltalte 2, der fra hans telefonnummer flere gange kontaktede Forurettede 2. Under disse om-stændigheder og af de grunde, som byrettens flertal i øvrigt har anført, finder landsretten det bevist, at det var Tiltalte 2, der ankom til Forurettede 2's lejlighed på ger-ningstidspunktet den 29. januar 2024 og herefter flere gange kontaktede hende telefonisk.

Forhold 4

Også efter bevisførelsen for landsretten, herunder Forurettede 2's troværdige forklaring, tiltrædes det, at Tiltalte 2 er fundet skyldig i røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, som sket.

7 nævninger og alle dommere udtaler:

I overensstemmelse med byrettens flertal finder vi det bevist, at tiltalte i forbindelse med røveriet truede Forurettede 2 med en kniv og udtalte ”Give med the money” og ”You fuck-ing bitch I will kill you ”, at han fastholdt hende, tog halsgreb på hende og flere gange slog hende i ansigtet med flad hånd og på kroppen med knyttet hånd, ligesom han sparkede hende flere gange på kroppen.

Vi er desuden enige med byrettens flertal i, at der ikke er ført det til domfældelse fornødne bevis for, at tiltalte skar Forurettede 2 med en kniv. Vi tiltræder herefter, at volden skal henføres under straffelovens § 244, stk. 1.

2 nævninger udtaler:

Vi er enige i, at tiltalte har fremsat de trusler og begået den vold, som landsrettens flertal har anført. Efter Forurettede 2's troværdige forklaring og det fremviste foto optaget af hende selv den 29. januar 2024 kl. 10.47, finder vi det imidlertid tillige bevist, at Tiltalte 2 under tumulten skar forurettede i en finger med en kniv, og at han ved at have kni-ven i hånden under tumulten må have anset det for overvejende sandsynligt, at han ville skære hende med kniven i fingeren. Vi stemmer derfor for, at volden skal henføres under straffelovens § 245, stk. 1.

Efter stemmeafgivningen henføres volden under straffelovens § 244, stk. 1. Volden er der-for en del af gerningsindholdet i straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1.

Efter Forurettede 2's forklaring lægger landsretten til grund, at hun om morgenen den 29. januar 2024 i overensstemmelse med sin aftale med Tiltalte 2 lukkede ham ind i lejligheden og udførte en seksuel ydelse på ham, hvorefter han begik røveriet mod hende.

6 nævninger og alle dommere udtaler:

Vi stemmer med samme begrundelse som anført af flertallet i forhold 1 for at frifinde tiltalte for røveri af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 288, stk. 2.

2 nævninger udtaler:

Vi finder som anført ovenfor, at der er tale om et privat hjem. Vi finder imidlertid ikke, at tiltalte er trængt ind i forurettedes lejlighed, hvorfor betingelserne for at anse røveriet for et egentligt hjemmerøveri ikke er opfyldt. Vi er enige i, at der heller ikke i øvrigt er grundlag for at henføre forholdet under straffelovens § 288, stk. 2. Vi stemmer med denne begrundelse også for at frifinde tiltalte for røveri af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 288, stk. 2.

1 nævning udtaler:

Jeg finder som anført ovenfor, at der er tale om et privat hjem. Jeg finder endvidere, at tiltalte er trængt ind i forurettedes lejlighed for at begå røveri. Herefter, og af de grunde, som mindretallet i byretten har anført, finder jeg, at betingelserne for at anse røveriet for et egentligt hjemmerøveri er opfyldt. Jeg stemmer derfor for at henføre forholdet under straffelovens § 288, stk. 2.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen stadfæstes det, at tiltalte er frifundet for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 2.

Forhold 4a og 5

Af de grunde, som byrettens flertal har anført, tiltrædes det, at tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 266 og knivloven som sket.

Forhold 6, 7, 8 og 9 (Adresse 3)

Også efter bevisførelsen for landsretten og af de grunde, som byretten har anført, er det bevist, at det var Tiltalte 2, der på gerningstidspunktet kom til Adresse 3 sammen med Tiltalte 1. Det kan ikke føre til en anden vurdering, at Tiltalte 1 efter

grundlovsforhøret den 12. april 2024 har fragået sin forklaring om, at den midterste person på overvågningsfotoet var eller i hvert fald lignede Tiltalte 2.

Forhold 6

Efter Forurettede 4's troværdige forklaring tiltrædes det, at Tiltalte 2 i forening med Tiltalte 1 begik røveri mod Forurettede 4 og Forurettede 3 som anført af byretten, herunder ved at true med medbragte knive og true dem med at blive slået ihjel, og at de tiltalte, inden de forlod lejligheden, stjal to mobiltelefoner, 2.000 kr. samt blandet valuta. Det tiltrædes derfor, at tiltalte er fundet skyldig i røveri efter straffelo-vens § 288, stk. 1, nr. 1, som sket.

6 nævninger og alle dommere udtaler:

Vi stemmer med samme begrundelse som anført af flertallet i forhold 1 for at frifinde tiltalte for røveri af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 288, stk. 2.

3 nævninger udtaler:

Vi finder som anført ovenfor, at der er tale om et privat hjem. Vi finder imidlertid ikke, at tiltalte er trængt ind i de forurettedes lejlighed, hvorfor betingelserne for at anse røveriet for et egentligt hjemmerøveri ikke er opfyldt. Vi er enige i, at der heller ikke i øvrigt er grundlag for at henføre forholdet under straffelovens § 288, stk. 2. Vi stemmer med denne begrundelse også for at frifinde tiltalte for røveri af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 288, stk. 2.

Det tiltrædes herefter, at Tiltalte 2 er frifundet for overtrædelse af straffelo-vens § 288, stk. 2.

Forhold 7 og 8

Efter Forurettede 4's troværdige forklaring og af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at Tiltalte 2 er fundet skyldig som sket, dog således at det heller ikke i forhold 8 er bevist, at forholdet blev begået i et privat hjem. Det tiltrædes herunder, at han medvirkede til Tiltalte 1's forsøg på at tvinge Forurettede 4 til at udføre oralsex i forhold 7, og at Tiltalte 2 forsøgte at voldtage Forurettede 3 i forhold 8, alt som beskrevet af byretten. Efter forholdenes karakter, herunder at der ikke er ført bevis for, at knivene er anvendt i forbindelse med de seksuelle overgreb, eller der i

øvrigt foreligger skærpende omstændigheder, tiltrædes det, at der ikke er grundlag for at henføre forholdene under straffelovens § 216, stk. 3.

Forhold 9

Efter Forurettede 4's troværdige forklaring tiltrædes det, at de tiltalte medbragte store knive, og at Tiltalte 2 derfor er fundet skyldig i overtrædelse af knivloven som sket.

Forhold 10, 11, 12, 13, 14, 15 og 16 (Adresse 4)

Forhold 10

Efter Forurettede 6's og Forurettede 5's troværdige forklaringer tiltrædes det, at de tiltalte er fundet skyldige i røveri som sket, herunder under trussel om anvendelse af peberspray og kniv samt vold og trusler som beskrevet af byretten, og at de tiltalte fra Forurettede 5 stjal 4.000 kr. og to mobiltelefoner og fra Forurettede 6 stjal 12.000 kr. og en mobiltelefon.

6 nævninger og alle dommere udtaler:

Vi stemmer med samme begrundelse som anført af flertallet i forhold 1 for at frifinde tiltalte for røveri af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 288, stk. 2.

3 nævninger udtaler:

Vi stemmer med samme begrundelse som anført af mindretallet i forhold 1 for at henføre forholdet under straffelovens § 288, stk. 2.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen tiltrædes det, at tiltalte er frifundet for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 2.

Forhold 11 og 14

Efter Forurettede 6's og Forurettede 5's troværdige forklaringer og af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at Tiltalte 2 er fundet skyldig som sket. Det tiltrædes herunder, at han medvirkede til, at Tiltalte 1 tvang Forurettede 6 til samleje tre gange og oralsex i forhold 11, og at Tiltalte 2 tvang Forurettede 5 til samleje og forsøgte at gennemtvinge analt samleje i forhold 14 som beskrevet af byretten.

Det tiltrædes, at der ikke er grundlag for at henføre forhold 11 til straffelovens § 216, stk. 3.

Efter Forurettede 5's forklaring om forhold 14 lægges det til grund, at Tiltalte 2 havde kniven i sin højre hånd, mens han lå oven på hende under samlejet, og at kniven var placeret ved siden af hendes hoved ca. 2 cm fra halsen. På den baggrund tiltrædes det, at forhold 14 er henført under straffelovens § 216, stk. 3.

Forhold 12 og 13

Også efter bevisførelsen for landsretten og af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at Tiltalte 2 er fundet skyldig som sket i overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1, og § 266. Det tiltrædes herunder, at der ikke er grundlag for at henføre volds-udøvelsen i forhold 12 til straffelovens § 245, stk. 1.

Forhold 15 og 16

Det tiltrædes, at tiltalte er fundet skyldig som sket i overtrædelse af knivloven og våbenbekendtgørelsen.

Straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt.

Uanset grovheden af de forhold, som Tiltalte 2 er fundet skyldig i, tiltrædes det, at der ikke er grundlag for at bringe straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., i anvendelse.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens skyldkendelse stadfæstes.

Straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., skal ikke bringes i anvendelse. “

Straf

Tiltalte 4

Der er afgivet 12 stemmer for at tiltræde byrettens afgørelse om at fastsætte straffen til fængsel i 4 år. Der er afgivet 6 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 3 år og 6 måneder.

Efter stemmeflertallet stadfæstes det, at straffen er fastsat til fængsel i 4 år.

Der er ved straffens fastsættelse lagt vægt på karakteren af røveriet, der er begået i forening med to andre medgerningsmænd, hvor de ankom til den forurettedes lejlighed under påskud om, at den ene ville købe en seksuel ydelse af forurettede, der var prostitueret. De tiltalte var delvist maskerede, forurettede blev i forbindelse med røveriet skubbet op ad en væg, og der blev holdt en kniv mod hendes kraveben. Der er endvidere lagt vægt på, at Tiltalte 4 i forlængelse af røveriet skubbede forurettede ind på et værelse, hvor han tvang hende til at udføre oralsex og dernæst voldtog hende, hvorefter han bandt hendes hænder, gav hende en t-shirt over hovedet og viklede et tæppe om hendes hoved og krop.

Tiltalte 2

Der er afgivet 12 stemmer for at tiltræde byrettens afgørelse om at fastsætte straffen til fængsel i 8 år. Der er afgivet 6 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 9 år.

Efter stemmeflertallet stadfæstes det, at straffen er fastsat til fængsel i 8 år.

Der er ved straffens udmåling i skærpende retning lagt vægt på antallet og karakteren af røverierne, herunder at tiltalte i flere tilfælde i forening med andre og under påskud om køb af en seksuel ydelse kom til prostituerede for at begå røverier medbringende kniv, at tiltalte i flere tilfælde efterfølgende har begået seksuelle overgreb mod de prostituerede, herunder voldtægt af særlig farlig karakter, jf. straffelovens § 216, stk. 3, samt begået vold og frem-sat trusler på livet mod flere af de forurettede. Der er i formildende retning lagt vægt på, at tiltalte var under 18 år på gerningstidspunkt.

Det tiltrædes, at der skal fastsættes en fællesstraf med den betingede straf på fængsel i 40 dage i dommen af 31. oktober 2023, jf. straffelovens § 61, stk. 2.

Landsretten finder efter omstændighederne ikke grundlag for at give tilståelsesrabat ved straffens fastsættelse. Der er herved lagt vægt på, at tiltalte først ved hovedforhandlingens start i byretten erkendte sig delvis skyldig, ligesom han først i byretten afgav forklaring, og at tilståelsen alene ses at have haft meget begrænset betydning for sagens afvikling i byretten.

Udvisning

Overtrædelserne er begået før den 1. juli 2025, og det er derfor de hidtil gældende regler i udlændingeloven, der finder anvendelse, jf. § 6, stk. 2, i lov nr. 755 af 20. juni 2025 om ændring af udlændingeloven og forskellige andre love.

Efter forholdenes karakter og de idømte straffe tiltræder landsretten, at de tiltalte efter de dagældende bestemmelser i udlændingeloven, som byretten har henvist til, skal udvises for bestandig, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Efter oplysningerne om de tiltaltes personlige forhold tiltrædes det, at en udvisning af de tiltalte vil indebære et indgreb i deres ret til privatliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1, og derfor kun er berettiget, hvis betingelserne i bestemmelsens stk. 2 er opfyldt.

Udvisning har hjemmel i udlændingeloven og har til formål at forebygge uro eller forbrydelse. Det afgørende er herefter, om udvisning må anses for nødvendig af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsvurdering.

De kriterier, der skal indgå i vurderingen, fremgår bl.a. af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03, Maslov mod Østrig, præmis 68. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70.

I tilfælde som de foreliggende, hvor udlændingene er unge personer, der endnu ikke har etableret egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingenes ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og adfærden i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med henholdsvis værtslandet og modtagerlandet, jf. præmis 71.

Af præmis 75 fremgår, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet. Dette gælder navnlig, når udlændingen har begået kriminaliteten som mindreårig, idet der er særligt hensyn at tage til barnets interesser og muligheder for reintegration, jf. præmis 82 og 83. Sådanne

tungtvejende grunde kan foreligge med hensyn til bl.a. alvorlig personfarlig kriminalitet, jf. Menneskerettighedsdomstolens afgørelse af 1. juni 2017 i sag 30441/09 (Külepci mod Øst-rig), præmis 45 og 46. Kriminaliteten kan således være så alvorlig og grov, at der kan ske udvisning, selv om udlændingen var mindreårig på gerningstidspunktet.

Det følger endvidere af praksis fra Menneskerettighedsdomstolen, at det som led i proportionalitetsvurderingen må indgå, hvilken varighed et eventuelt indrejseforbud har, herunder om det er for bestandig eller tidsbegrænset, og om den pågældende er advaret om, at fortsat kriminalitet kan medføre udvisning, jf. for eksempel Menneskerettighedsdomstolens dom-me af 5. september 2023 i sag 18646/22, sag 44810/20 og sag 2116/21, alle mod Danmark.

Tiltalte 4

Tiltalte kom til Danmark fra Afghanistan som 14-årig og er nu 22 år. Han er ikke gift eller samlevende og har ingen børn. Han har haft lovligt ophold i Danmark i knap 5 år.

Under hensyn til arten og grovheden af tiltaltes kriminalitet sammenholdt med den forholdsvis korte varighed af tiltaltes ophold i Danmark, tiltaltes personlige forhold og af de grunde, som byrettens flertal i øvrigt har anført, tiltrædes det, at en udvisning af tiltalte for bestandig ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det tiltrædes derfor, at tiltalte er udvist for bestandig.

Tiltalte 2

Landsretten tiltræder af de grunde, som byretten har anført, at der efter en samlet vurdering foreligger sådanne meget tungtvejende grunde, som efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis kræves for at kunne udvise en udlænding for kriminalitet begået som mindreårig, når den pågældende er indrejst i Danmark som barn og har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her i landet.

Der er afgivet 14 stemmer for at tage anklagemyndighedens påstand om udvisning for bestandig til følge. Der er givet 4 stemmer for at tiltræde, at tiltalte skal udvises med et indrejseforbud i 12 år

Efter stemmeflertallet udvises tiltalte for bestandig.

Flertallet har lagt vægt på forholdenes meget alvorlige karakter, herunder at tiltalte har begået flere røverier og seksuelle overgreb i forening med andre og under anvendelse af kniv, og at forholdene er begået i prøvetiden for dom om personfarlig kriminalitet. Det forhold at tiltalte var mindreårig, men dog næsten 18 år, da han begik kriminaliteten, kan efter omstændighederne ikke føre til en anden vurdering.

Uanset den meget alvorlige kriminalitet har mindretallet fundet, at tiltaltes unge alder og tilknytning til Danmark, hvor han har opholdt sig, siden han var 5 år, sammenholdt med den meget begrænsede tilknytning til Afghanistan, skal føre til en nedsættelse af indrejseforbuddets længde.

Erstatning og godtgørelse

De juridiske dommere har truffet følgende afgørelser om erstatning og godtgørelse:

Forurettede 1

Det tiltrædes, at Tiltalte 4 skal betale en tortgodtgørelse på 110.000 kr. til Forurettede 1 som påstået. Kravet er fremsat den 23. maj 2025, hvorfor beløbet forrentes med procesrente fra den 23. juni 2025.

Det tiltrædes endvidere, at de tiltalte Tiltalte 4 og Tiltalte 2 in solidum med Tiltalte 3 til Forurettede 1 skal betale en erstatning på 9.500 kr. med procesrente fra den 23. maj 2025.

Forurettede 2

Da der mangler dokumentation for Forurettede 2's krav om godtgørelse for svie og smerte, tiltrædes det, at kravet ikke skal tages under påkendelse.

Forurettede 4

Det tiltrædes, at Tiltalte 2 in solidum med Tiltalte 1 skal betale en tortgodtgørelse på 25.000 kr. til Forurettede 4 som påstået. Kravet er fremsat den 2. juni 2025, hvorfor beløbet forrentes med procesrente fra den 2. juli 2025.

Forurettede 3

Tiltalte 2 er fundet skyldig i forsøg på voldtægt over for Forurettede 3. Under hensyn til forhøjelsen af niveauet for tortgodtgørelse i 2018, og at niveauet løbende skal indeksreguleres efter principperne i erstatningsansvarsloven § 15, forhøjes den godtgørelse for tort, som Tiltalte 2 skal betale til Forurettede 3, til 50.000 kr., hvoraf 25.000 kr. skal betales in solidum med Tiltalte 1. Kravet er fremsat den 26. maj 2025 og skal derfor forrentes med procesrente fra den 26. juni 2025.

Forurettede 6

Tiltalte 2 er fundet skyldig i medvirken til Tiltalte 1's voldtægt mod Forurettede 6 og medvirken til, at Tiltalte 1 tvang hende til at udføre oralsex.

Under hensyn til forhøjelsen af niveauet for tortgodtgørelse i 2018, og at niveauet løbende skal indeksreguleres efter principperne i erstatningsansvarsloven § 15, forhøjes den godtgørelse for tort, som Tiltalte 2 skal betale til Forurettede 6, til 120.000 kr., hvoraf 110.000 kr. skal betales in solidum med Tiltalte 1. Kravet skal forrentes med procesrente fra den 3. juli 2025.

Det tiltrædes, at Tiltalte 2 in solidum med Tiltalte 1 skal betale erstatning på 12.000 kr. til Forurettede 6 med procesrente fra den 3. juni 2025.

Forurettede 5

Det tiltrædes, at Tiltalte 2 in solidum med Tiltalte 1 skal betale en tort-godtgørelse på 130.000 kr. til Forurettede 5 med procesrente fra den 3. juli 2025.

Det tiltrædes endvidere, at Tiltalte 2 in solidum med Tiltalte 1 skal betale erstatning på 4.000 kr. Kravet forrentes med procesrente fra den 3. juni 2025, hvor kravet er fremsat.

De tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Thikendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med de ændringer, at Tiltalte 2 udvises med et ind-rejseforbud for bestandig, og at godtgørelses- og erstatningskravene fastsættes som neden-for bestemt.

Tiltalte 4 skal inden 14 dage til Forurettede 1 ved bistandsadvokat Mette Lund Thomsen betale 110.000 kr. med procesrente fra den 23. juni 2025.

De tiltalte Tiltalte 4 og Tiltalte 2 skal inden 14 dage til Forurettede 1 ved bistandsadvokat Mette Lund Thomsen in solidum med Tiltalte 3 betale 9.500 kr. med procesrente fra den 23. maj 2025.

Tiltalte 2 skal inden 14 dage til Forurettede 4 ved bistandsadvokat Mette Lund Thomsen in solidum med Tiltalte 1 betale 25.000 kr. med procesrente fra den 2. juli 2025.

Tiltalte 2 skal inden 14 dage til Forurettede 3 ved bistandsadvokat Mette Lund Thomsen betale 50.000 kr. med procesrente fra den 26. juni 2025, og hvoraf 25.000 kr. skal betales in solidum med Tiltalte 1.

Tiltalte 2 skal inden 14 dage til Forurettede 6 ved bistandsadvokat Niels Lyhne betale 120.000 kr. med procesrente fra den 3. juli 2025, og hvoraf 110.000 kr. skal betales in solidum med Tiltalte 1.

Tiltalte 2 skal inden 14 dage til Forurettede 6 ved bistandsadvokat Niels Lyhne in solidum med Tiltalte 1 betale 12.000 kr. med procesrente fra den 3. juni 2025.

Tiltalte 2 skal inden 14 dage til Forurettede 5 ved bistandsadvokat Niels Lyhne in solidum med Tiltalte 1 betale 130.000 kr. med procesrente fra den 3. juli 2025.

Tiltalte 2 skal inden 14 dage til Forurettede 5 ved bistandsadvokat Niels Lyhne in solidum med Tiltalte 1 betale 4.000 kr. med procesrente fra den 3. juni 2025

De tiltalte skal hver især betale de sagsomkostninger for landsretten, der vedrører dem.

Lisette Ørnskov Top

Hanne H. Pedersen Maria Lund Pihl

(kst.)